

Liceul Teoretic "Grigore Tocilescu", orașul Mizil

Natura-AS

Numărul 2 - noiembrie 2017

ÎN LUMINA ANTICHITĂȚII

TOLERANȚI,
ONEȘTI, SĂ NU UITĂM CE ÎNSEAMNĂ
CINSTEA, SĂ LUPTĂM PENTRU
IDEALURILE NOASTRE, SĂ ȘTIM SĂ
LUCRĂM ȘI ÎN
ECHIPĂ, SĂ FIM MOTIVAȚI DE
SINCERITATEA
CĂUTĂRII
UNIUNII ÎN SPIRIT

EDITURA CASA CORPULUI DIDACTIC PRAHOVA
2017

Natura-AS este o revistă realizată de Liceul Teoretic "Grigore Tocilescu", Mizil, Prahova

Coordonatori:

Prof. Divoiu Maria
Prof. Eftimie Aura
Prof. Șerban Laura

Colectiv redacțional:

Inf. Șerban Nicolae Cătălin
Constantin Mihaela - președinte al Comitetului
de Părinți

Coperta I și IV:

Marinescu Elena Raluca

Text coperta I:

Prof. Eftimie Aura

Tehnoredactare computerizată și corectura:

Inf. Șerban Nicolae Cătălin

Director:

Prof. Minea Victor

CĂLĂTOR PRIN REGATUL TIMPULUI

Prof. Cireșanu Mihaela

În concepția omului modern, Antichitatea este percepută în mod diferit: unele persoane o asociază cu primitivismul, iar alții o consideră un tezaur al omenirii, plin de strălucire, ai căror locuitori descopereau tainele Universului, ale vieții și ale Terrei. Înțelepții acelor vremuri s-au dovedit adevărați cercetători științifici, pionieri ai marilor descoperiri.

Antichitatea este perioada în care s-a dezvoltat foarte mult arta, cultura, religia și marile civilizații. Acestei perioade îi datorăm pe **Pitagora** (matematician căruia i se atribuie descoperirea teoremei geometrice și a tablei înmulțirii), **Platon** (filosof grec și fondator al Academiei din Atena), **Aristotel** (cel mai mare filosof al antichității), **Arhimede** (savant grec, principalele sale interese fiind matematica, fizica, astronomia și ingineria) și mulți alții ale căror concepte sunt nemuritoare.

Din acest punct de vedere, putem privi istoria antichității ca pe un lung șir de descoperiri, care au stat la baza inventării unor obiecte, teorii, concepții care sunt valabile și astăzi.

Hârtia a fost descoperită în jurul anului 100 d. Hr., în China Antică de către Tsai Lung. Acesta a întins o pastă din lemn, cânepă, în și bumbac pe care a uscat-o, apărând în acest fel hârtia care stă la baza hârtiei folosite în zilele noastre.

Tiparul are o strânsă legătură cu apariția hârtiei și a fost descoperit tot în China antică. Până la apariția tiparului, scrierile erau gravate și multiplicat pe plăci de piatră. După apariția hârtiei se gravau pe plăci de lemn și se imprimau cu tuș.

Sticla a apărut tot în antichitate, conform spuselor lui Pliniu cel Bătrân (citată după Brian M. Fagan, Șaptezeci de invenții ale Antichității, Editura Aquila, 2005). „Se spune că, mai demult, vasul unor negustori de sodă naturală (nitrum) a acostat lângă râul Belus și aceștia au coborât pe mal și au hotărât să-și pregătească de mâncare. De vreme ce n-au găsit nici o piatră pe care să-și sprijine cazanele, le-au așezat pe bulgării de sodă din încărcătura de pe vas. Când aceștia s-au încălzit și s-au amestecat cu nisipul de pe plajă, au început să apară șuvoaie de lichid ciudat; se spune că aceasta este originea sticlei.”

Îmbrăcămintea și încălțăminte potrivită pe corp, machiajul și cosmeticele atât de folosite astăzi sunt alte mari descoperiri ale antichității.

Maratonul își are rădăcinile tot în antichitate. A fost inspirat de legenda unui mesager grec care a alergat din localitatea Marathon din Grecia 40 km pentru a anunța o victorie. După ce a făcut anunțul s-a prăbușit și a murit. În cinstea acestui mesager a apărut mai târziu maratonul.

Acestea sunt doar câteva exemple din ceea ce reprezintă antichitatea și rolul pe care îl joacă în lumea modernă.

www.historia.ro

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Antichitatea>

Brian M. Fagan, Șaptezeci de invenții ale Antichității, Editura Aquila, 2005

Moneda de 1 leu, bătută în 1870, care avea pe revers bustul lui Carol I al României, Principe de Hohenzollern-Sigmaringen, pe numele său complet Karl Eitel Friedrich Zephyrinus Ludwig von Hohenzollern-Sigmaringen

**CURIOZITĂȚI...
DESPRE OCHI (I)**

Pupila se dilată cu până la 45% atunci când privim persoana iubită.

Corneea ochiului uman este asemănătoare cu cea a rechinilor, aceasta din urmă putând fi folosită la om într-o intervenție chirurgicală pentru un transplant de cornee.

Fiecare ochi conține 107 milioane de celule, toate fiind sensibile la lumină.

Unul din 12 bărbați este daltonist.

Ochiul uman percepe doar trei culori: roșu, albastru și verde. Restul sunt doar combinații ale acestora.

Ochiul uman are un diametru de aproximativ 2,5 cm și cântărește în jur de 8 grame.

Doar o șesime din globul ocular este vizibilă.

Amprentele conțin 40 de caractere unice. De partea cealaltă, irisul are 256 astfel de caractere. De aceea s-a recurs la folosirea scanării de retină pentru securitate.

Oamenii folosesc expresia „cât ai clipi” pentru că mușchiul ocular este cel mai rapid din corp. O clipire durează între 100 și 150 de milisecunde, astfel că este posibil să clipim de cinci ori într-o secundă.

Oamenii clipesc, în medie de 17 ori pe minut, de 14.280 de ori pe zi și de 5,2 milioane de ori pe an.

Ochii pot procesa aproximativ 36.000 biți de informație în fiecare oră.

Ochii căprui sunt, de fapt, albaştri sub pigmentul maro. Există o intervenție cu laser care poate transforma ochii maro în ochi albaştri.

Ochiul uman se poate concentra pe aproximativ 50 de lucruri pe secundă.

Imaginile pe care ochiul le transmite creierului sunt trimise cu susul în jos.

Fiecare geană are o durată de viață de aproximativ 5 luni.

GEORGE EMIL PALADE

Drăgoșel Andreea Elena
Prof. Divoiu Maria

George Emil Palade este cunoscut ca „un om de știință american de origine română”. Acesta s-a născut pe 19 noiembrie 1912, la Iași. A urmat cursurile la Școala „Mihail Kogălniceanu” din Iași, iar în anul 1930 devine student al Facultății de Medicină a Universității din București, facultate pe care a ales-o în ciuda sugestiei tatălui de a studia filosofia. A intrat primul, cu media 10.

Din anul 1936, a mers la Catedra de Anatomie condusă de profesorul Francisc Rainer și a devenit, pe rând, preparator, asistent și șef de lucrări dar, concomitent, a urmat formarea medicală, devenind extern și intern prin concurs. În anul 1939, Palade a avut o misiune importantă: să-l trateze pe marele poet Tudor Arghezi. Boala acestuia – o sciatică extrem de dureroasă, refractară la tratament – părea atât de enigmatică, încât medicii s-au gândit chiar să propună în nomenclatoare o entitate morbidă nouă: „Boala lui Arghezi”, așa cum, înainte cu un deceniu, intenționaseră să dea formei clinice extrem de particularizate a febrei tifoide „Boala lui Take Ionescu”. Așadar, printre medicii chemați la căpătâiul poetului se află și tânărul promițător George Emil Palade.

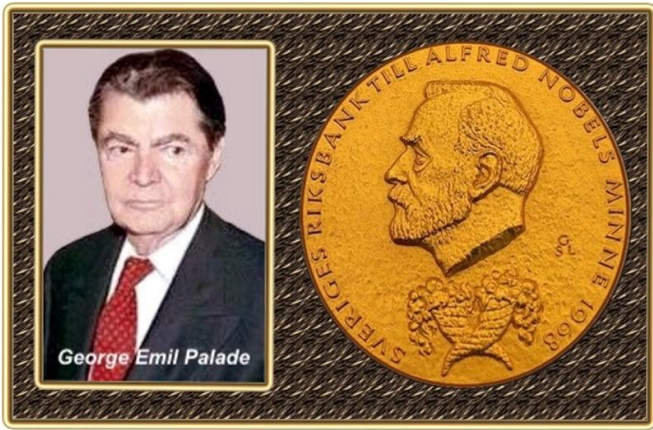
Deși nu reușește să-i găsească poetului remediul, Palade ia hotărârea să oprească administrarea morfinei, cu sprijinul puternic al Paraschivei Arghezi, soția scriitorului.

Însa un moment important îl constituie elaborarea tezei sale de doctorat, revoluționară pentru nivelul cercetării din anul 1940: „Tubul urinifer al delfinului”. Un amănunt: pentru că problemele formulate de savant presupuneau studiul pe delfinul aproape viu, s-a organizat o expediție chiar în Marea Neagră. Omul nostru de știință și-a pregătit cu meticulozitate un mic laborator într-o valijă, profitând de faptul că delfinarii turci, care veneau din Anatolia să vâneze mamiferele pentru grăsimea lor, erau în plină recoltare în luna iunie, când delfinii urcă din Mediterană și Marea Egee în Marea Neagră cu ape mai reci, bune pentru jocul de împerechere. Delfinii, se pare, au fost cei care au asigurat prima izbândă a savantului.

De-a lungul anilor 1942-1945, acesta a servit în Corpul Medical al Armatei Române.

În anul 1946, vedeta țării române de la acel moment s-a căsătorit cu fiica industriașului Nicolae Malaxa, Irina Malaxa, cu care a avut doi copii: o fiică, Georgia Palade Van Dusen, și un fiu, Philip Palade. A plecat cu soția sa în Statele Unite ale Americii, unde a fost angajat pe post de cercetător la Universitatea Rockefeller din New York. Acolo l-a întâlnit pe Albert Claude, omul de știință care i-a devenit mentor. Claude lucra la Rockefeller Institute for Medical Research și l-a invitat pe Palade să lucreze împreună cu el în departamentul de patologie celulară. George Palade a realizat importanța excepțională a microscopiei electronice și a biochimiei în studiile de citologie. Cum nu era biochimist, a inițiat o colaborare cu Philip Siekevitz. Împreună au combinat metodele de fracționare a celulei cu microscopie electronică, producând componenți celulari care erau omogeni morfologic. Analiza biochimică a fracțiunilor mitocondriale izolate a stabilit definitiv rolul acestor organele subcelulare ca un component major producător de energie.

Cell Biology”, una dintre cele mai importante publicații științifice din domeniul biologiei celulare.

George Emil Palade a construit, cu răbdare și devotament, reputația celui mai bun „Romanian-born American cell biologist”.

În 1961 este ales membru al Academiei de Științe a SUA. În 1973 se transferă de la Institutul Rockefeller la Universitatea Yale, unde rămâne până în anul 1990, când începe să lucreze pentru Universitatea din San Diego, statul California.

În anul 1974, Dr. Palade a primit Premiul Nobel pentru Fiziologie sau Medicină împreună cu Albert Claude și Christian de Duve “Pentru descoperiri privind organizarea funcțională a celulei ce au avut un rol esențial în dezvoltarea biologiei celulare moderne” cu referire la cercetările sale medicale efectuate la Institutul Rockefeller pentru Cercetări Medicale. Prezentarea făcută de Palade la ceremonia conferirii oficiale a premiului Nobel a avut loc la 12 Decembrie 1974, cu tema “Aspectele intracelulare în procesul de secreție a proteinelor, iar textul a fost publicat în anul 1992 de Fundația Premiului Nobel.

În anul 1975, acesta a fost ales membru de onoare al Academiei Române.

Pe 12 martie 1986, președintele Statelor Unite, Ronald Reagan, i-a conferit Medalia Națională pentru Știință, pentru descoperirea fundamentală a unei serii esențiale de structuri complexe cu înaltă organizare prezente în toate celulele biologice.

În anul 1989 a fost ales membru de onoare al Academiei Româno-Americane de Arte și Științe (ARA) la Universitatea din California. Din anul 1990 a început să lucreze la Universitatea din San Diego, California.

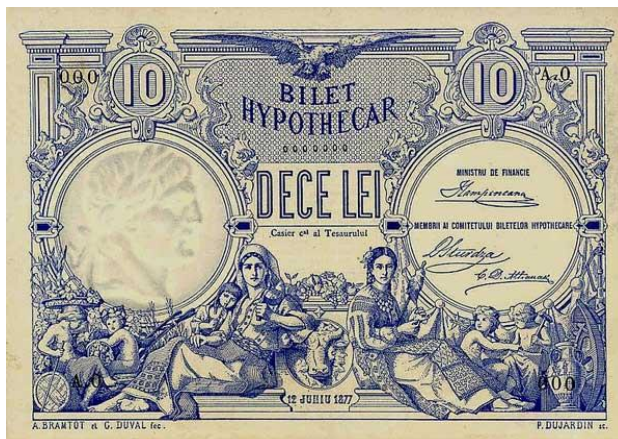
În anul 2007, Președintele Traian Băsescu îl decorează cu Ordinul Național “Steaua României” în grad Colan.

Din păcate, acesta moare în anul 2008, în Statele Unite, la vârsta de 96 de ani.

Cu toate acestea, el încă trăiește prin descoperirile sale. Acesta a adus România în atenția tuturor oamenilor, reprezentând evoluția biologiei din ultimii 87 de ani.

<http://www.ro.biography.name/inventatori/65-romania/208-george-emil-palade-1912-2008>

Prima
bancnotă
românească,
emisă la
12 iunie 1877

Cel mai important element al cercetărilor lui Palade a fost explicația mecanismului celular al producției de proteine. A pus în evidență particulele intracitoplasmice, bogate în ARN, la nivelul cărora se realizează biosinteza proteinelor, numite ribozomi sau Corpusculii lui Palade. Împreună cu Keith Porter a editat revista “The Journal of

CURIOZITĂȚI... DESPRE OCHI (II)

Maiășii credeau că oamenii cu strabism erau atrăgători și făceau eforturi pentru a se asigura că viitorii lor copii se nășteau cu strabism.

Cu 10 milioane de ani în urmă toată lumea avea ochi căprui, până când cineva a suferit o mutație generică și s-a născut cu ochi albaștri. Asta înseamnă că oamenii care au ochii colorați astfel, împart o genă comună cu omul cu primii ochi albaștri din lume.

Dacă într-o fotografie instantanee ai un singur ochi roșu atunci când privești fix în obiectiv, există riscul de a dezvolta cancer la ochi.

Diagnosticul de schizofrenie poate fi pus cu o acuratețe de 98,3% în urma unui simplu control oftalmologic.

Oamenii și câinii sunt singurele specii care pot citi intențiile unei persoane doar privind-o în ochi, iar în cazul câinilor acest lucru se întâmplă doar în relația cu oamenii.

În jur de 2% dintre femei au suferit o mutație genetică în urma căreia au căpătat încă un con pe retină.

Ochiul uman poate face mișcări încete doar atunci când urmărește un obiect aflat în mișcare.

Pirații își acopereau un ochi pentru a putea să se adapteze repede atât luminii puternice de pe punte, cât și întunericului din interiorul navei.

Niciun bebeluș nu distinge culorile atunci când se naște.

Ochii au început să se dezvolte cu 550 de milioane de ani în urmă.

Ochii sunt activi 24 de ore, șapte zile pe săptămână, comparativ cu alte organe care au nevoie de ceva timp ca să devină active.

Ochii se vindecă foarte repede. Pentru a se vindeca după o zgârietură, ochiul are nevoie de aproximativ 48 de ore.

Noi vedem cu creierul, nu cu ochii. În cele mai multe cazuri, vederea în ceață sau distorsionată nu are nicio legătură cu globul ocular. Este vorba despre o problemă la nivelul cortexului vizual din creier.

Oamenii care orbesc pe parcursul vieții își mențin capacitatea de a vedea în vis.

Ochii folosesc 65% din energia creierului nostru, mai mult decât orice altă parte a corpului.

ȘTIAȚI CĂ... DESPRE VISE

O treime din viață o petrecem dormind?

Într-o viață, petrecem în medie șase ani visând? Asta înseamnă mai mult de 2.100 zile petrecute într-o realitate diferită.

Visele există de când există și omenirea? Pe vremea romanilor, visele semnificative erau prezentate în fața Senatului pentru a fi analizate și interpretate.

Toata lumea visează? **TOATA LUMEA!** Doar pentru că nu îți amintesti visele, asta nu înseamnă că nu visezi. De fapt, ai chiar câteva vise în timpul unei nopți normale de somn.

Visele sunt indispensabile? Lipsa activității de visare poate duce la deficiență de proteine sau la tulburări de personalitate.

În medie, poți visa oriunde de la o oră până la două ore în fiecare noapte? Mai mult, poți avea patru până la șapte vise într-o noapte.

Oamenii orbi visează? Dacă imaginile vizuale apar în visele lor depinde dacă s-au născut orbi sau au devenit orbi mai târziu, în viață. Dar imaginile nu sunt singura senzație din care este constituit un vis. Sunetele, atingerile și mirosul devin hipersensibile pentru orbi, iar visele lor sunt bazate pe aceste simțuri.

La cinci minute după ce se termină visul, jumătate din conținut este uitat? După zece minute, 90% este pierdut.

Bărbații tind să viseze mai mult despre bărbați, în timp ce femeile visează în mod egal bărbați și femei?

Studiile au arătat că activitatea creierului este mai puternică atunci când visăm decât atunci când suntem treji?

Cei care sunt treziți imediat după faza caracterizată de mișcarea rapidă a ochilor sunt capabili să povestească visul cu mult mai multe detalii decât cei care dorm până dimineața?

Oamenii care au renunțat la fumat au vise mai lungi și mai intense?

Bebeluşii nu se visează pe ei înșiși. Nu apar în propriile vise până la vârsta de 3 sau 4 ani.

Dacă sforăi, înseamnă că în acel moment nu visezi?

Coșmarurile sunt mai comune în rândul copiilor, începând la vârsta de 3 ani și răbindu-se până la vârsta de 7-8 ani?

Într-un sondaj, 67% din americani au experimentat un déjà vu în visele lor, acest lucru întâmplându-se mai des la femei decât la bărbați.

În jur de 3% din adulți suferă de insomnii? Acestea duc la oboseală neexplicată și ineficiență.

Cercetările au arătat că cel mai comun loc pentru visare este acasă?

SCURTĂ ISTORIE DESPRE ORIGINEA LIMBAJULUI

Profesor logoped – Beatrice Stoian

Motto,, Viața nu este nici simplă, nici complicată, nici limpede, nici mohorâtă, nici contradictorie, nici coerentă. Este - și atâta tot. Numai limbajul o ordonează sau o complică, o luminează sau o întunecă, o diversifică sau o unifică,, - **Antoine de Saint-Exupery**

Unul dintre atributele ființei umane este cel de „*homo loquens*”- omul, ființă vorbitoare. Oriunde se găsesc ființe umane, acestea posedă facultatea de a vorbi și de a comunica prin limbaj. Acest atribut reprezintă o condiție esențială a definirii omului ca „*homo sapiens*”, pentru că prin limbaj ființa umană poate relaționa cu lumea, poate interpreta și exprima ceea ce o înconjoară. Originea limbajului sau misterul apariției lui rămâne una din problemele cele mai dezbătute de-a lungul istoriei și pentru care nu s-a dat încă o explicație exhaustivă. Originea vorbirii omenești este o parte componentă a originii omului și a societății omenești în ansamblu, și de aceea constituie obiectul de studiu nu numai al lingvisticii, ci și al biologiei, psihologiei, fiziologiei, ș.a. Această problemă i-a preocupat pe oameni din cele mai vechi timpuri. În zona noastră de civilizație, încercări de a explica originea limbajului au fost întreprinse încă în Grecia antică și Roma.

Se cunosc peste 500 de teorii privind originea limbajului uman. Limbajul este un sistem de comunicare puternic, știindu-se că astăzi în lume sunt peste 3000 de limbi inegal evaluate. Limbajul este o caracteristică înăscută a ființei umane, și de aceea este posibil să identificăm și să descriem o „gramatică universală”. Datele citate pentru prima apariție a limbajului variază de la un autor la altul, de la epoca omului de Cro-Magnon, acum 40.000 de ani, până la epoca lui Homo habilis, aproximativ acum 2 milioane de ani. O altă problemă disputată este aceea a localizării apariției limbajului; teoria poligenezei susține că limbajul a apărut în locuri diferite, pe când teoria monogenezei susține că limbajul are o sursă de proveniență unică. Prin vorbire se înțelege procesul prin care omul a început să gândească și să-și exprime gândurile prin limbaj articulat. Deși considerată de unii o problemă mai curând a filozofiei (**Societatea de lingvistica de la Paris, înființată în 1866, a înscris în statutele ei interdicția de a discuta originea vorbirii**), totuși lingviștii au încercat să suplinească dificultățile și lipsa de material în ceea ce privește limba primilor oameni prin cercetarea limbilor unor triburi sălbatice actuale. Această cale nu poate fi folosită decât în mica măsură, deoarece toate limbile care există astăzi au o istorie îndelungată și sunt foarte departe de starea inițială. Nu se poate porni nici de la cuvintele indo-europene reconstituite cu ajutorul metodei comparativ-istorice, pentru că între epoca apariției limbajului articulat și indo-europeană este o perioadă de sute de mii de ani pe care nu o cunoaștem.

LIMBAJUL SEMNELOR

A...	J....	S...	2.....
B....	K....	T...	3.....
C....	L....	U....	4.....
D....	M....	V....	5.....
E....	N....	W....	6.....
F....	O....	X....	7.....
G....	P....	Y....	8.....
H....	Q....	Z....	9.....
I....	R....	1.....	0.....

Alți cercetători

au luat ca bază de studiu limbajul copiilor, considerând ca evoluția felului de a vorbi al copiilor reproduce în rezumat etapele prin care a trecut, de la apariția lui, limbajul

omenesc; aceasta este o afirmație într-o oarecare măsură adevărată, cu câteva amendamente: limbajul copiilor se dezvoltă în condiții speciale: copiii învață de la cei din jur o limba gata formată, pe când primii oameni creau singuri limbajul, ei nu beneficiau de o experiență îndelungată; apoi, copiii au de la naștere un aparat vocal capabil de a emite sunete articulate și un creier dezvoltat, pe când aparatul vocal al primilor oameni de-abia atunci se deprindea treptat să articuleze un sunet după altul, iar creierul lor nu era atât de dezvoltat.

De-a lungul timpului au existat mai multe teorii asupra originii vorbirii.

Popoarele au creat diferite mituri despre limba primilor oameni. **Teoria despre originea divină a limbajului** pornește de la faptul că limba era considerată un dar al lui Dumnezeu sau o invenție a celui mai înțelept om. Dumnezeu a creat în tăcere, iar omul a numit apoi toate lucrurile create de acesta datorită înzestrării divine cu posibilitatea de a vorbi (**competența lingvistică**, am zice astăzi). **Teoria evoluționistă**, susținută de adepții teoriei lui Darwin, consideră ca omul și-a dezvoltat limbajul în procesul desprinderii din maimuță datorită necesităților create de munca în grup. Gânditorii antici s-au interesat atât de natura limbii (**este un dar divin sau o creație omenească?**; **limba este un fenomen individual sau social?**), cât și de originea numelor obiectelor, de caracterul legăturii dintre nume și obiectul denumit. Răspunsurile date la aceste întrebări au reflectat cele două concepții filozofice fundamentale: cea **materialistă** (stoicii, de exemplu, considerau că oamenii au creat vorbirea) și cea **idealistă** (limbajul are un caracter divin). În privința caracterului primelor cuvinte s-au reflectat de asemenea două concepții: adepții **teoriei naturale** susțineau că numele obiectelor decurg din natura lor, că fiecare cuvânt este o oglindire, o imagine a lucrului pe care îl denumește (printre ei se numără **Heraclit**, pentru care cuvintele sunt "umbre" ale lucrurilor, imagini ale lor, asemănătoare cu imaginile arborilor și munților reflectate într-un râu). **Teoria contractuală** (sau a convenției) susținea, dimpotrivă, că numele obiectelor au fost stabilite de oameni printr-o convenție. **Democrit** (sec. V î.Hr.) a adus împotriva ideii că numele ar fi date de la natură următoarele argumente: unele lucruri deosebite între ele sunt numite cu același cuvânt (omonime), iar același obiect poate fi denumit prin cuvinte diferite (sinonime); numele unui obiect poate fi înlocuit după un timp cu altul, or acest lucru nu ar fi posibil dacă numele ar fi determinat de caracteristicile obiectului. **Pentru Aristotel** cuvintele sunt simboluri, semne ale lucrurilor. Datorită convenției dintre oameni, cuvintele sunt, după părerea sa, echivalentele lucrurilor, imaginile lor evocatoare. Cele două teorii asupra originii vorbirii au fost continuate, cu unele variante, până în zilele noastre. În încercarea de a răspunde la întrebarea **"care au fost primele cuvinte cu care oamenii au început să vorbească?"**, adepții teoriei naturale au ajuns la două concluzii: 1. primele cuvinte au fost imitații ale sunetelor emise de ființe și obiecte, iar aceste cuvinte imitative au rămas ca denumiri pentru ființele și lucrurile respective (**teoria onomatopeelor**); 2. primele cuvinte au apărut pe baza unor sunete emise involuntar, care exprimau diferite stări sufletești și impresii ale omului; ulterior aceste strigate involuntare au devenit denumiri ale realităților care au provocat stările sufletești, impresiile etc. (**teoria interjecțiilor**).

Filozofii au ridicat și problema naturii sociale a limbajului. Astfel, **Diodor din Sicilia** (secolul I î.Hr.) a înțeles originea socială a limbii, a găsit explicația apariției

CURIOZITĂȚI

Furnicile nu dorm niciodată. Cu toate acestea, în zorii zilei, furnicile se întind asemenea oamenilor pentru a se dezmoți.

Aproximativ 90% din populația întregii planete locuiește în emisfera nordică.

Cimpanzeii și coțofenele sunt singurele animale care își pot recunoaște imaginea într-o oglindă.

Barajul Hoover din SUA a fost proiectat ca să reziste pentru cel puțin 2.000 de ani. Cimentul folosit la ridicarea impresionantă construcției nu se va întări complet decât peste 500 de ani.

În ciuda aparențelor, două treimi din suprafața întregului continent african se află în emisfera nordică.

Dacă ții un caras auriu într-o încăpăre lipsită de lumină, acesta va deveni, în cele din urmă, alb.

Irlanda este singura țară europeană în care nu există șerpi.

În provincia Alberta din Canada au fost uciși absolut toți șoarecii. În prezent, este singura provincie din lume în care nu există asemenea rozătoare.

Ochiul unui struț este mai mare decât creierul acestei păsări.

Pentru fiecare om de pe Terra există circa 200 de milioane de insecte. Doar termitele ne depășesc într-un raport de 10 la 1.

Balena albastră este animalul care produce cele mai puternice sunete (pana la 188 de decibeli). Un astfel de sunet poate fi receptat prin apă la o distanță de până la 850 de kilometri.

Te-ai gândit câtă benzină ți-ar trebui ca să poți înconjura planeta cu propriul automobil? Ei bine, în rezervorul unui avion Boeing poate încapa suficient combustibil încât să poți face acest lucru de patru ori.

Știți care sunt cei mai mari consumatori de Coca-Cola din lume? Dacă ați răspuns islandezii, ați dat răspunsul corect...

Știți care este apetitul unui furnicar sud-american? Ei bine, acesta poate ingera până la 30.000 de furnici... pe zi.

Cei mai tineri părinți din istorie (doi copii cu vârste de 8, respectiv 9 ani) au trăit în China. Copilul lor s-a născut în anul 1910.

CURIOZITĂȚI

Vreți să știți care este regiunea cu cea mai scăzută criminalitate? Încercați Quebec, Canada. Rata criminalității în această zonă este similară cu cea înregistrată într-un parc Disney World, aproape 0.

Se estimează că în lume există circa 1 miliard de vite. 200 de milioane dintre ele trăiesc numai în India, acolo unde sunt considerate animale sfinte.

Cele mai numeroase vietăți de pe Terra sunt artropodele. Ca un exemplu, până în prezent au fost descoperite circa 70.000 de specii... de păianjeni.

Pe suprafața unui corp uman trăiesc mai multe vietăți decât oameni pe întreaga planetă.

Bufnitele sunt singurele păsări care pot distinge culoarea albastră.

Mamiferele sunt singurele specii vii care prezintă lobi ai urechilor.

Prefixul telefonic pentru Antarctica este 672.

Deși nu pare, Chicago este mult mai aproape de Moscova decât este de Rio de Janeiro.

Lungimea unui elefant este egală, aproximativ, cu lungimea limbii unei balene albastre. De asemenea, limba unei balene este mai grea decât un elefant adult.

Limba unui crocodil este imobilă. Ea este atașată de cerul gurii acestui animal.

Un om uită, în medie, circa 80% din tot ceea ce a învățat într-o zi.

Durata care îi ia unui fulg de zăpadă să ajungă de la nori până pe suprafața pământului? Cel puțin o oră...

Cei mai mari iubitori ai cărnii de porc sunt danezii. În Danemarca există de două ori mai mulți porci decât întreaga populație umană a acestei țări.

Girafa este singurul animal care își poate introduce limba în ureche. Limba unei girafe adulte măsoară peste 50 de centimetri.

Biblioteca Universității din Indiana, SUA, se scufundă în fiecare an cu circa 2,5 centimetri. Acest fenomen se datorează unei erori a constructorilor care au omis să calculeze și greutatea cărților care vor fi depozitate în uriașa clădire.

De peste 4.000 de ani, nicio specie animală nu a mai fost domesticită.

În Santa Fe, New Mexico, legea impune ca animalele de casă să poarte centura de siguranță în mașină.

vorbirii în necesitatea oamenilor de a comunica între ei ("s-au strâns în grupuri de frica fiarelor și au învățat să se ajute unii pe alții"). Pentru **Lucrețiu (Despre natura lucrurilor)** limba a apărut în societate; capacitatea naturală a oamenilor de a emite sunete articulate a fost folosită pentru satisfacerea nevoilor de comunicare. Perioada medievală reia teoria originii divine a limbajului, fără a aduce ceva nou. În secolul al XVII-lea se reafirmă cele două teze fundamentale asupra originii vorbirii: cea socială și cea individuală. De asemenea, se vorbește din nou despre caracterul imitativ sau interjecțional al primelor cuvinte. Filozofii materialisti englezi (**T. Hobbes** și **J. Locke**) își exprimă convingerea că numai nevoia de a comunica i-a făcut pe oameni să vorbească. În secolul XVIII, **J.J. Rousseau** susține originea vorbirii în necesitatea socială: omul primitiv posedă un strigăt natural, produs al instinctului, de care se servea în caz de primejdie; trecerea la limbajul articulat s-ar fi făcut pe baza "contactului social". O altă teorie apărută în secolul al XIX-lea susține teoria "limbii" manuale sau a gesturilor și numai după ce ideile s-au înmulțit s-a simțit nevoia să se inventeze alte semne. Lingvistul danez **Jaspersen** credea că omul mai întâi a cântat și abia apoi a început să vorbească. **În ciuda dificultății de a stabili originea vorbirii și a primelor cuvinte rostite de oameni, putem afirma că limba este produsul dezvoltării istorice a societății; ea a apărut, împreună cu gesturile, în colectivitatea oamenilor primitivi odată cu gândirea, din necesitatea comunicării reciproce.**

Ultimele decenii ale secolului trecut și primii ani ai secolului în care am intrat au adus noutăți remarcabile menite să revoluționeze sau să schimbe în totalitate unele domenii științifice, cu caracter teoretic și/sau practic/aplicativ.

Logopedia, în calitate de știință inter și pluridisciplinară a fost și ea regândită. **Etimologic, cuvântul logopedie provine din grecescul „logos”, care înseamnă cuvânt, și „paideia”, care înseamnă educație.** În sens restrâns, logopedia se ocupă cu studierea și dezvoltarea limbajului, cu prevenirea și corectarea tulburărilor acestuia. Logopedia este, pe de o parte, o disciplină psihopedagogică teoretică, izvorâtă din necesitatea de a elucidă problemele complexe ale limbajului, ce are un rol deosebit de important în viața psihică și în structurarea personalității fiecărui individ, iar pe de altă parte, o disciplină cu un pronunțat caracter practic, ce vizează educarea limbajului tulburat, optimizarea comunicării, înțelegerii și restabilirii relațiilor specific umane. Preocupări legate de formarea vorbirii coerente, corecte și de înlăturare a unor eventuale handicapuri au existat din cele mai vechi timpuri. Din câte se știe, primul care utilizează termenul de logopedie este **filosoful Socrate (436-388 î.e.n.)**. Spre exemplu, grecii antici aveau un cult deosebit pentru vorbire și oratorie. Se credea în arta de a vorbi frumos, cursiv și cât mai pe înțelesul auditorului, ceea ce a ridicat vorbirea la un rang de cinste, asigurând oratorului o poziție socială favorabilă. **Operele lui Plutarh, Herodot, Heraclit, Platon, Aristotel, Hipocrat conțin considerații interesante cu privire la preocupările societății antice de a forma și dezvolta, la toți membrii ei, o vorbire cât mai agreabilă și mai inteligibilă.** În opera lui Hipocrat apar informații în legătură cu formarea vocii, cu formarea auzului, cu bolile creierului care condiționează dezvoltarea armonioasă a limbajului. Descrierea pe care o face **Plutarh, în „Vieți paralele”,** lui Demostene, ilustrează strălucit posibilitățile de modelare a vorbirii sub influența unor exerciții și a psihoterapiei. Demostene

Braille Alphabet

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
k	l	m	n	o	p	q	r	s	t
u	v	w	x	y	z				
?	!	'	,	-	.	capital	#		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

suferea de o bâlbâială accentuată, cu implicații în planul interior, marcându-l ca timid, centrat pe sine, necomunicativ, nesociabil, negativist, irascibil; prin voință și exerciții sistematice de vorbire ajunge nu numai să scape de handicapul respectiv, dar și să-și modifice comportamentul și să-și transforme întreaga personalitate, cu dominarea trăsăturilor pozitive, devenind astfel marele orator al Antichității. Aceeași prețuire o găsim, mai târziu, la romani prin glasul lui **Cicero, care în lucrarea „De oratore”** scrie: „dacă nu depinde de noi să avem un glas frumos, de noi depinde să-l cultivăm și să-l fortificăm, să studiem toate treptele, de la sunetele grave până la cele mai înalte”. Ulterior, în **Evul Mediu**, cu toate opririle la care este supusă știința, se evidențiază unele idei pozitive. Astfel, în **„Canonul medicinei”, Avicena** notează o serie de exerciții utilizate în scopul reglării respirației și vocii, adoptate și în prezent în corectarea bâlbâielii. Procedeele care s-au utilizat în aceea perioadă sunt încă de mare actualitate. În Evul Mediu, a avut loc o stagnare datorită concepției că limba este acordată termenului de divinitate, fiind interzisă discutarea problemei. Totuși, Evanghelia după Ioan, numește taina Fiului - Logos. A traduce acest nume prin Cuvânt - înseamnă a reduce sensul infinit mai bogat al termenului grecesc. Versiunea latină a Sfântului Irineu a păstrat forma grecească de Logos, aceasta fiind poate cea mai bună soluție. **Origen** arăta că anumite cuvinte "nu pot avea aceeași rezonanță în alte limbi și că e mai bine a le păstra netraduse decât să le micșorăm forța prin traducere", cum sunt cuvintele Amin, Aleluia, Osana. **Martin Buber a atras atenția asupra faptului că "limbajul biblic păstrează caracterul de dialog al realității vii".** În S.U.A, la New York în 1825 s-a înființat primul institut terapeutic pentru tratarea balbismului. În Italia, 1827, Luca Stulli publică lucrarea „Despre bâlbâială”. În România, în 1835 a existat o cronică intitulată "Vindecarea gângăviei", dar practica logopedică s-a legalizat abia în 1949 și s-a amplificat odată cu înființarea cabinetelor logopedice din școli și policlinici, în anul 1957. Iată că și pentru domeniul logopediei este valabilă afirmația referitoare la istoricul psihologiei făcută de Ebbinghaus, aceea că: „Are un trecut lung, dar o istorie scurtă”. **Logopedia contemporană** își definește, în prezent, menirea fără a se limita la corectarea tulburărilor de limbaj, la prevenirea și studierea lor; ea are în vedere educarea și restabilirea echilibrului psiho-fizic și dezvoltarea unei personalități integre, studierea comportamentului verbal și a relației acestuia cu personalitatea umană. **Dezvoltarea culturii și caracteristicile secolului în care trăim, au făcut ca trebuințele și aspirațiile oamenilor să crească tot mai mult.** Între aceste trebuințe și aspirații un loc foarte important îl ocupă, fără îndoială, grija față de comunicarea corectă. Atât comunicarea orală cât și comunicarea scrisă și cea gestuală reprezintă o punte de legătură între oameni.

Limbajul facilitează circulația interumană a ideilor și înțelegerea reciprocă în realizarea diferitelor activități. Nu de puține ori se întâmplă însă ca acesta să fie afectat din diverse cauze. Dar, indiferent care sunt cauzele care tulbură organizarea și dezvoltarea normală a limbajului, repercusiunile negative ale acestora se observă atât în viața relațională, cât și în structurile de personalitate ale individului. De aceea se impune cu necesitate atât depistarea timpurie a tulburărilor de limbaj, cât și corectarea lor, folosind toate mijloacele optime tradiționale și/sau moderne pentru aceasta. Încă în **vechile scrieri indiene (upanișade)** se consideră că toate conflictele începând de la conflictele familiale până la conflictele mondiale se datorează limbajului. În **secolul al XX-lea, Rudolph Carnap** spunea: „**Nu ne trebuie revoluție socială, ci ne trebuie revoluție semantică**”. Abia în acest secol s-a înțeles în profunzime semnificația pe care o are limbajul pentru om; și mulți filosofi consideră că omul se definește în primul rând prin limbaj. De asemenea a apărut un nou limbaj în științele socio-umane, în literatură și poezie. Era firesc deci ca și filosofia să fie interesată de cercetarea limbajului. Orice revoluție înseamnă și o schimbare a limbajului științei și o schimbare de semnificație a conceptelor științei respective.

CURIOZITĂȚI

În prezent, pentru prima dată în istoria planetei, numărul persoanelor cu vârsta de peste 60 de ani îl depășește pe cel al copiilor cu vârsta sub 5 ani.

Credeți ca România este o țară săracă? Gândiți-vă că una din cinci persoane de pe Terra trăiește cu mai puțin de 1\$ pe zi.

O singura vacă poate produce într-un an mai mult lapte decât poate consuma un singur om... circa 200.000 de pahare pline cu lapte.

Plajele de nudiști pot fi periculoase pentru navele care circulă în apropierea lor. Un iaht cu 60 de persoane la bord s-a răsturnat pe țărmul texan al Golfului Mexic după ce toți pasagerii s-au îngrămădit pe aceeași parte a navei pentru a vedea nudiștii de pe o plajă din apropiere.

Știți câte emailuri se trimit zilnic în toata lumea? Peste 35 de miliarde...

Pentru fiecare tonă de pește prinsă în oceanele lumii, oamenii aruncă trei tone de gunoi în aceleași ape.

Cea mai mare caracatiță descoperită vreodată cântărea 4 tone. A fost vânată în anul 1878, în nordul Oceanului Atlantic.

Cea mai mare meduză observată vreodată avea un diametru de 2,3 metri. Tentaculele sale se întindeau până la 36 de metri.

În statul american, Dakota de Nord, nu s-a înregistrat niciodată un cutremur.

Hawai se apropie de Japonia cu aproximativ 10 centimetri în fiecare an.

Rechinii sunt singurele animale despre care se știe că nu se pot îmbolnăvi de cancer.

La Paz, Bolivia, este orașul cel mai sigur din punct de vedere al prevenirii incendiilor. Dată fiind altitudinea ridicată la care se află (peste 3.000 de metri), cantitatea de oxigen din aer abia poate susține un foc.

Tot în La Paz, temperatura medie este de doar 10 grade Celsius. Si cu toate acestea, niciodată nu s-a înregistrat o temperatură de 0 grade. Situația este identică și în Punta Arenas - Chile sau Stanley - Insulele Falkland.

Absolut toți creveții se nasc masculi. Unii dintre ei devin femele la maturitate.

Dacă vrei să fiți în siguranță în fața unor nisipuri mișcătoare, întotdeauna să călăriți un catâr. Dacă măgarii sau caii se scufundă în nisipurile mișcătoare, un catâr nu o va face niciodată.

Chiar și astăzi, 90% din teritoriul Statelor Unite ale Americii este format din terenuri neamenajate sau ferme.

Numai marea piramida a lui Keops conține suficientă piatră încât să poate fi construit un zid înalt de 50 de centimetri care să înconjoare planeta la Ecuator.

ZENOBIA – REGINA RĂZBOINICĂ

Prof. Șerban Laura

Faima ei s-a extins în toată Asia, într-o perioadă în care Imperiul Roman era cuprins de criza politică și economică care îl va măcina până la prăbușire.

A fost soția regelui Odeyat din Palmyra, rege care a organizat numeroase expediții precum cea împotriva perșilor, dușmanii romanilor cu care era aliat.

După moartea controversată a soțului ei, Zenobia devine conducătoarea imperiului palmyrian. Sursele istorice amintesc în nenumărate rânduri despre calitățile ei deosebite, precum: inteligență scilpitoare, frumusețe izbitoare, înțelepciune, vaste cunoștințe științifice și, nu în ultimul rând, curaj.

Dacă soțul ei se arătase supus romanilor și ridicase armele împotriva perșilor, Zenobia schimbă radical politica externă a imperiului astfel încât se aliază cu Persia și se declară împotriva romanilor, considerându-i dușmani. În același timp, pe plan intern, limitează activitatea democratică a senatului palmyrian și a adunării poporului, iar măsurile despotice luate de ea îi atrag ostilitatea populației.

A fost criticată pentru noua politică pentru că, îndepărtându-se de alianța cu romanii, Zenobia nu a făcut decât să se apropie de Persia, stat care avea intenția de a cuceri Palmyra. În același timp, armata palmyriană se baza pe mașinile de război romane și pe legiunile romane bine antrenate și pregătite.

Atunci când împăratul Gallienus a trimis în Palmyra pe Heraclianus pentru a prelua funcția de dux Romanorus (funcție deținută până atunci de soțul Zenobiei) aceasta, sfătuită greșit de generalii palmyrieni și de consilierii săi pe probleme politice, a ordonat armatei să-l atace. Romanii s-au retras din Siria și din zona Eufratului și acest lucru părea a fi un imens succes pentru Zenobia.

Profitând de criza imperiului roman, Zenobia începe acțiunea de anexare a Egiptului, considerat grânerul Romei. După cucerirea Egiptului a început să se gândească la atacarea Asiei Mici. Generalul palmyrian Zabdas ocupă toate cetățile guvernate de romani până la strâmtoarea Bosfor și de aceea Roma pierde toate drumurile oficiale comerciale care duceau spre Orient.

În acest moment devine împărat Aurelian care încheie un acord cu Zenobia și cu fiul acesteia Vaballat, acord care prevedea că palmyrienii sunt conducători în Orient iar Aurelian în Occident.

Această decizie controversată a împăratului era determinată de dificultățile cu care se confrunta pe plan intern.

Dar Zenobia era extreme de ambițioasă și acest lucru s-a văzut în scurt timp, când apare pe monedele imperiale cu titlul de Augusta, iar fiul său Vaballat cu titlul de Augustus, ceea ce era o sfidare la adresa lui Aurelian, care se pregătește de război.

Aliatul Zenobiei, regele Sapor al Persiei, nu a arătat intenția vădită de a o ajuta pe regina Palmyriei, poate din cauza vârstei sale înaintate. În aceste condiții, Zenobia proclamă independența Palmyrei față de Roma și blochează rezervele de cereale care trebuiau să ajungă la Roma, declarând acesteia *războiul foamei*.

Acțiunile armatei romane în Egipt și Asia Mică sunt încununate de succes pentru că populația supusă Zenobiei era nemulțumită de regimul instaurat de aceasta și a trecut de partea romanilor. Cea dintâi bătălie între armata romană și

Comîrdici Cristiana - Zenobia

Răducanu Alexandru

Bîrcă Sebastian

cea Palmyriană a avut loc în apropierea Antiohiei și s-a încheiat cu victoria lui Aurelian, care arată clemență față de fugarii din oraș și semnează un decret de amnistie pentru toți cei fugiți, astfel încât aceștia trecură de partea împăratului roman.

Cea de-a doua bătălie a avut loc la Emesa unde Zenobia a fost înfrântă din nou și a fugit în grabă abandonând tezaurul și bogățiile nenumărate, pe care Aurelian

Regina Zenobia ultima privire peste Palmira de Herbert Gustave Schmalz

le-a împărțit soldaților săi pentru a-i răsplăti. Zenobia s-a retras la Palmyra traversând deșertul și a mituit triburile nomade pentru a-i încetini pe romani, dar Aurelian i-a plătit mai bine și a reușit să ajungă cu armata în oaza unde se afla cetatea Zenobieiei. Deși asediul a fost îndelungat, niciuna dintre armate nu ceda. În cele din urmă Aurelian, fiind rănit de o săgeată, începe negocierile pentru capitularea palmyrienilor. Îi propune Zenobieiei să-i predea tezaurul și să se retragă. Regina îi răspunde spunându-i că *în război totul se decide prin curaj* și că, asemenea Cleopatrei, preferă

să moară decât să se predea.

Asediul a continuat și Zenobia a plecat pe ascuns din cetate pentru a merge personal la regele Persiei, Sapor I să-i ceară ajutor. A fost prinsă de cavaleria romană, luată prizonieră și dusă în fața zidurilor Palmyriei. Văzând-o, locuitorii s-au predat romanilor.

Zenobia a fost dusă la Roma împreună cu fiii săi și a făcut parte din procesiunea triumfală organizată în cinstea lui Aurelian. Deși obiceiul era ca prizonierii cu sânge regal să fie sugrumați după eveniment, împăratul i-a arătat clemență și i-a dăruit un domeniu în Italia unde ea a trăit împreună cu fiii săi până la moarte.

Deși a fost criticată pentru că a acceptat umilința în locul unei morți demne, Zenobia a fost supranumită Regina războinică pentru că era mereu în mijlocul soldaților, putea parcurge pe jos 3-4 km alături de aceștia și călărea mai bine decât un bărbat. Deasemenea, știa latina, greaca și egipteană veche și și-a folosit inteligența în organizarea campaniilor militare purtate împotriva romanilor. Numele ei rămâne legat de imperiul palmyrian fiind singura femeie care a zdruncinat stăpânirea romană din Orient.

Zenobia în fața împăratului Aurelian

CURIOSITĂȚI

Cel mai mare șarpe veninos din lume este Cobra Regală. Aceasta poate atinge lungimi de până la 5,5 metri.

O găina poate depune, în medie, până la 19 ouă pe an.

Cel mai mare restaurant McDonalds se afla în... **Beijing**, China. Acesta se întinde pe o suprafață de 2,6 kilometri pătrați și are nu mai puțin de 29 de case de marcat.

Vreți să știți în ce țară se acordă cele mai lungi concedii? Ei bine, în **Franța** statul asigură angajaților 5 săptămâni de concediu pe an. Cei mai mulți francezi primesc, însă, două luni de concediu anual.

Un cal adult poate consuma într-un an o cantitate de hrană ce depășește de 7 ori propria sa greutate.

Știți care sunt cei mai mari **consumatori de fast-food** de pe planetă? Răspunsul corect este... **chinezii**. 41% dintre chinezi mănâncă, cel puțin odată pe săptămână la un restaurant fast-food. Doar 35% dintre americani fac acest lucru.

În rândul elefanților africani, atât masculii cât și femelele posedă fildesii, în vreme ce la elefanții asiatici doar masculii se pot lăuda cu fildesii.

Există mai mulți oameni care învață limba engleză în China decât cei care o vorbesc oficial în Statele Unite (peste 300 de milioane).

Oasele membrelor inferioare ale unui **liliac** sunt atât de subțiri încât niciun liliac nu se poate folosi doar de ele pentru a se deplasa.

Cea mai spectaculoasă evoluție a prețurilor pe piața imobiliară s-a înregistrat în **Irak**. Dacă înaintea războiului o casă din Bagdad nu se vindea cu mai mult de 15.000 de dolari, astăzi prețul a urcat până la 150.000 de dolari.

Numai în SUA există aproximativ **7.000 de tigri ținuți ca animale de casă**.

În anul 2004, un studiu arăta că una din șase fete intră în perioada de pubertate la vârsta de 8 ani. În urmă cu un secol, doar o fetiță din 100 atingea pubertatea la aceeași vârstă.

Până în prezent, Congresul american a alocat o sumă de 152.600.000.000 de dolari pentru războiul din Irak. Suma ar fi fost suficientă pentru a ridica 17.500 de școli.

Media zilnică a produselor care sunt oferite spre vânzare pe **Ebay** este de 18 milioane.

Doar 5% din suprafața acoperită de oceane pe Terra a fost cartografiată atât de detaliat pe cât a fost suprafața planetei Marte.

Vă gândiți să jucați la loterie? Atunci ar trebui să știți că există mult mai multe șanse să muriți în drum spre o reprezentanță a loteriei decât să câștigați marele premiu la oricare dintre loteriile lumii.

Dincă Izabela - Nefertiti

Dumitru Camelia - Hatshepsut

Piramidele egiptene

Huleni Elena, Androne Nicoleta

Ce știm despre piramide?

În cazul în care sunteți interesați de fastuoasele piramide din Egipt vă invităm să descoperiți alături de noi mici noțiuni interesante despre misterioasele morminte ale faraonilor.

Piramidele au făcut să curgă multă cerneală. Am ales să ne biziim pe lucrările lui Jean-Philippe Lauer, membru al Institutului egiptean, iar o lucrare care ne-a atras cu adevărat atenția este: "Misterele Piramidelor" care, datorită strădaniilor autorului, se poate numi la fel de ușor și "Piramidele fără mistere".

Un lucru interesant de știut este că timp de un mileniu, regii Imperiului Vechi, apoi cei din Imperiul de Mijloc, de la a III-a până la a XII-a dinastie, au dispus construirea Piramidelor ca morminte regale. Aceste monumente cuprindeau o cameră mortuară unde era depus un sarcofag din piatră dură. Piramida apare pentru întâia oară la Sakkarah (Piramidă în trepte) datorită talentului arhitectului regelui Zoser, renumitul și genialul Imhotep; acele trepte reprezentau scara simbolică pe care urcă sufletul regelui, înălțându-se către părintele său, Ra.

Marea Piramidă de la Gizeh este măsurată în coți și aceasta prezintă 440 de coți, cca. 230 m și o înălțime teoretică de 280 coți, cca. 146 m. Se pare că aceasta este singura minune a lumii ce nu necesită descrieri ale istoricilor din antichitate sau ale poezilor. Este singura minune a lumii asupra căreia nu se fac speculații referitoare la formă, mărime și prezentare. Este cea mai veche și totuși singura care a supraviețuit timpului.

O sumedenie de elucubrații se speculează în jurul faimoaselor piramide. Sunt simple morminte ale regilor răposați, nimic altceva, dar bineînțeles că noi, cu toții, suntem interesați să elucidăm cât mai multe mistere ale piramidelor egiptene construite din blocuri de piatră masive. Noi am văzut că istoria și religia Egiptului antic conține atâtea frumuseți adevărate încât ele răspund din plin dorinței de a medita asupra măreției acestui popor dispărut. O persoană interesată în elucidarea a cât mai multe mistere despre piramidele egiptene afirma faptul că acestea nu erau doar niște camere mortuare, ci ajutau la rezolvarea unor probleme de astronomie, de geometrie și de geodezie dintre cele mai importante prin măsurătorile lor precise.

Concluzionăm prin a spune că piramidele păstrează multe taine și enigme, fiind cele mai impunătoare monumente arhitecturale ale Egiptului Antic!

Cohen Robert (Ciucă Lydia Constanța-traducător) - Egiptul Faraonilor, editura Prietenii Cărții, București, 1999
<http://www.descopera.ro/istorie/15499559-cum-au-fost-construite-piramidele-din-egipt>

Comprendre le monde d'aujourd'hui à la lumière de l'Antiquité

Prof. Elena Pavel

Pour mieux comprendre le monde d'aujourd'hui il faut tisser un lien entre passé et présent, entre l'antiquité gréco-romaine et le monde actuel car les Anciens nous aident à savoir qui nous sommes, à savoir qui nous sommes devenus.

La société moderne est basée sur les idées de la société grecque antique, de la société romaine antique. Les valeurs fondamentales sont la liberté, l'égalité, la justice, le droit au bonheur et le progrès. La liberté individuelle est considérée comme un droit que les institutions doivent protéger. Le pouvoir politique est entre les mains des individus appelés citoyens selon l'héritage de la démocratie athénienne et il est exercé dans le cadre de l'Etat de droit, selon l'héritage du droit romain.

L'appropriation du passé pour mieux comprendre le présent passe nécessairement par l'étude de la langue et de la littérature latine qui propose d'étudier l'histoire, la culture et la civilisation antiques comme objets de référence et de comparaison pour une réflexion du monde contemporain.

L'étude de Cicéron, Lucrèce, Virgile, Horace, Ovide assure la continuité de la culture en permettant sa transmission critique. Elle est ainsi un facteur de cohésion culturelle. La lecture des textes anciens doit contribuer à la formation de l'individu et du citoyen par l'accès à l'héritage linguistique et culturel romain. La langue latine a une importance majeure dans l'apprentissage du roumain et du français parce que bon nombre de mots que nous utilisons sont issus du latin.

Il est vrai que l'apprentissage du latin pour l'élève n'a pas d'utilité immédiate, concrète et "rentable" à court terme mais il en va tout autrement dans une perspective à long terme. La connaissance du latin est utile sinon indispensable à l'histoire, à l'archéologie, à la médecine, à la religion, à la psychologie, aux études de droit et donc aux hommes eux-mêmes.

Plus encore, l'étude du latin est une formidable leçon sur la culture, la littérature, le sens de la mesure, le droit, la vie en société et au final, la démocratie. Elle permet d'acquérir un certain esprit critique et donne des repères pour toute la vie. Elle fournit des outils pour se retrouver dans un monde si complexe. Face aux vertiges des technologies de l'information, face aux ravages de la société de consommation, nous avons besoin de l'esprit critique, de la distance, de l'humanité qu'apportent... les humanités, justement. Les langues "mortes" sont plus actuelles qu'on ne le croit.

Sans passé, l'avenir n'existe pas, ne se construit pas sereinement: nous avons besoin de ces repères qui nous structurent et nous projettent dans l'avenir.

Qu'il ne nous reste uniquement le souvenir d'une origine latine du peuple et de la langue roumaine!

Monede aniversare de 50 de bani (sursa BNR.ro)

Comănescu Andreea - Cleopatra

Cătălin Denisa - Hera

Manea Denisa - Minerva

CURIOZITĂȚI

Adezivul de pe timbrele din Israel a fost tratat astfel încât să fie considerat "kushner".

Dacă vorbești la telefonul mobil timp de o oră, numărul bacteriilor din urechea voastră va crește de cel puțin 700 de ori.

Anvergura aripilor unui Boeing 747 este mai mare decât distanța parcursă de frații Wright în primul lor zbor.

Circa 12 copii sunt oferți zilnic, în maternități, altor mame decât cele naturale. Această statistică include toate țările lumii.

O femelă de dihor poate muri dacă, odată intrată în călduri, nu își va găsi un partener mascul.

Absolut toți copiii se nasc fără rotule. Ele se formează complet în intervalul de vârstă de 2-6 ani.

O persoană are în medie 1.460 de vise în fiecare an.

Un om, consumă, în medie, de-a lungul vieții, o cantitate de hrană egală cu greutatea a șase elefanți maturi.

În spațiu, astronautii nu pot plânge. În lipsa gravitației, lacrimile nu pot curge (nici flatulența nu este posibilă în stare de imponderabilitate).

Aproximativ 6.000 de fulgere lovesc Pământul în fiecare minut.

În Bangladesh există o lege care permite autorităților să aresteze elevii cu vârste mai mari de 15 ani care copiază la examene.

Cel mai întâlnit nume bărbătesc de pe planetă este Mohammed.

Până în anul 1796, în SUA a existat un stat pe nume Franklin. Astăzi, el este cunoscut sub numele de Tennessee.

Ați considerat vreodată că proiectul românesc "laptele și cornul" are prea multe hibe? Într-o școală din Virginia, SUA, elevii cu vârste între 7 și 10 ani au fost serviți, în cadrul unui proiect asemănător, cu cocktailuri Margaritas. În urma scandalului de proporții care s-a iscat, a reieșit că distribuitorii produselor confundaseră limonada cu celebrele cocktailuri.

Doar o singură persoană din 2 miliarde va atinge vârsta de 116 ani.

VIITORUL DIN ANTICHITATE

PARASCHIVOIU ADRIANA-TEODORA
PROFESOR: PANDELEA AURELIA

Instrumentele de calcul antice

- Mecanismul de la Antikythera este socotit a fi cel mai vechi computer analogic mecanic cunoscut. A fost proiectat pentru a calcula pozițiile astronomice ale astrelor. A fost descoperit în 1901 într-o epavă în largul insulei grecești, Antikythera.

Importanța și complexitatea mecanismului au fost înțelese abia câteva decenii mai târziu. Perioada sa de construcție este estimată a fi între 150-100 î.Hr. Gradul de sofisticare mecanică se poate compara cu al unui ceas elvețian din secolul al XIX-lea.

Mecanismul acesta este considerat ca cel mai vechi calculator științific complex. Acesta conține mai multe roți dințate și uneori este numit primul computer analog cunoscut, chiar dacă producerea sa fără cusur sugerează că aceasta ar fi putut avea un număr nedescoperit de predecesori în timpul perioadei elenistice. Se crede că a fost construit pe baza teoriilor astronomice și matematice dezvoltate de către astronomii greci.

Mica evoluție:

În 1623, Wilhelm Schickard proiectase o mașină de calcul, dar a abandonat proiectul, deoarece clădirea în care se afla prototipul a fost distrusă de un incendiu în 1624.

Apoi, în 1672, Gottfried Wilhelm Leibniz a inventat Socotitorul în trepte care a fost finalizat în 1694. Nici unul dintre aceste dispozitive timpurii de calcul nu au fost calculatoare în sensul de astăzi al cuvântului, și a fost nevoie de un progres considerabil în matematică înainte ca primele calculatoare moderne să fie concepute.

Evoluția acestui domeniu ce în ziua de astăzi manipulează lumea, a devenit un subiect important care este studiat în școli, și-și lărgeste orizonturile pe o gamă largă de domenii de aplicație în: activități economice sau industriale, proiectare; cartografie, geologie, topografie, medicină, biologie, cinematografie, artă etc.

!!! ȘTIATI CĂ: Primul limbaj de programare generic de nivel înalt care a fost implementat vreodată, Fortran, a fost lansat la începutul lui 1957?

Calculul binar

În secolul al III-lea î.Hr., matematicianul indian, Pingala, a descoperit sistemul binar de numerație. În acest sistem, folosit și astăzi de computerele moderne, o secvență de 0 și 1 poate reprezenta orice număr. În anul 1703, Gottfried Leibniz a dezvoltat logica într-un sens matematic formal în scrierile sale despre sistemul de numerație binar.

Istoria informaticii începe cu mult timp înainte ca disciplina modernă a informaticii să apară în secolul al XX-lea. Progresia, de la invenții mecanice și teorii matematice până la mașini și concepte moderne, a format un domeniu major academic și baza unei industrii uriașe la nivel mondial. Primii cercetători în ceea ce avea să se numească informatică, cum sunt Kurt Gödel, Alonzo Church și Alan Turing, au fost interesați de problema computațională: ce informații ar putea un funcționar uman să calculeze având hârtie și creion, prin urmărirea unei liste de instrucțiuni, atât timp cât este necesar, fără să fie nevoie ca el să fie inteligent sau să presupună capacități intuitive. Una din motivațiile acestei idei a fost dorința de a proiecta și de a realiza "mașini computaționale" care să automatizeze munca, de multe ori plătitoare și nu lipsită de erori, a unui calculator sau computer uman.

Mașinării

- În 1936 Alan Turing a descris un model matematic omonim cu numele său și care rezumă funcționarea unei mașini de calcul programabile - Mașina Turing.

- ENIAC a fost construit în SUA (1943-1945). Era un calculator numeric Turing complet, în stare de a fi reprogramat pentru a rezolva o gamă largă de probleme de calcul. Mașinăria cântărea 30 de tone și avea peste 18.000 de tuburi. Acesta a fost primul calculator electronic generic care efectua 5000 de operații de adunare și scădere pe secundă, fiind de 1000 de ori mai rapid decât alte mașini care efectuau aceleași operații.

SUFLETUL INFORMATICII

Fiind spuse toate acestea, trecutul nu se compară cu prezentul, dar fără trecut nu s-ar fi ajuns la situația de față, informatica prezentă este știința PRELUCRĂRII AUTOMATE A DATELOR ! Este parte din trecut, prezent și viitor, o mașină a timpului!

https://www.cs.duke.edu/courses/summer07/.../History_CS.p...
www.ccdsj.ro/documente/Istoria_Informaticii_CTAPI.pdf
<https://ro.wikipedia.org/wiki/Informatică>

CEA MAI MICĂ BANCNOTĂ DIN LUME (CA DIMENSIUNE ȘI VALOARE

Este de mărimea unui timbru și avea, la vremea când a fost folosită, o valoare monetară extrem de mică: bancnota de 10 bani emisă la începutul anului 1917 de Ministerul de Finanțe al României este cea mai mică bancnotă din lume și ca mărime și ca valoare. (potrivit World Records Academy) Are dimensiunile de 27,5 x 38 de milimetri, colorată în verde și portocaliu, are tipărit anul de emisie și cuvântul „Romania”. Pe avers este imprimat chipul lui Ferdinand I al României, iar pe revers, stema României cu deviza regală „Nihil Sine Deo”.

În plin război mondial, în anul 1917, regele Ferdinand I a ordonat o emisiune monetară de urgență: tipărirea bancnotei de 10 bani. La vremea respectivă o găină costa 9 lei, iar 1 kilogram de pâine 50 de bani. Așadar noua bancnotă avea într-adevăr o valoare foarte mică și din acest motiv, tipărirea ei rămâne un paradox chiar și pentru specialiști, în primul rând datorită inflației prin care trecea România în anul 1917.

CURIOZITĂȚI

Februarie 1865 este singura luna din istorie în care nu a fost înregistrată luna plină.

În fiecare an, mai mulți oameni sunt uciși de măgari decât în accidente aviatice.

Numele original al Băncii Americii a fost Banca Italiei.

În fiecare an, 60 de milioane de litri de petrol și ulei sunt deversate în râuri și fluvii până în oceane. Cantitatea o depășește pe cea pierdută de petrolul Exxon Valdez în anul 1989 (unul dintre cele mai mari dezastre ecologice din istorie). Statistica se referă numai la Statele Unite ale Americii.

Cele mai mari nave transoceanice plătesc câte 250.000 de dolari de fiecare dată când străbat Canalul Panama. Trebuie spus că o treime din economia acestui stat este susținută de acest canal.

Un singur avion Boeing 767 este format din nu mai puțin de 3.100.000 de piese diferite.

Durerea are și ea o unitate de măsură. Aceasta se numește "dol" iar instrumentul menit să măsoare durerea se numește dolorimetru.

Se estimează că în Rusia există mai multe bancnote de 100 de dolari decât pe teritoriul Statelor Unite ale Americii.

V-ați întrebat ce a fost mai întâi, oul sau găina? Biblia a răspuns deja la această întrebare. Conform Genezei 1:20-22, găina a apărut înaintea oului.

În absolut toate țările lumii, indiferent de cultură, religie sau zona geografică, soldații execută salutul numai cu mâna dreaptă.

90% dintre speciile de păsări sunt monogame. Doar 3% dintre mamifere au aceleași preferințe.

De fiecare dată când linge un timbru, un om consumă 1/10 dintr-o calorie.

Un sfert dintre oasele unui organism uman se află numai în picioare.

În urmă cu 3.000 de ani, majoritatea egiptenilor antici nu trăiau mai mult de 30 de ani.

Unghiile de la degetele mâinilor unui om cresc de patru ori mai repede decât cele de la picioare.

Boeangiu Alexandra - Venus

Manea Andreea - Atena

CULORILE VIEȚII DE-A LUNGUL ISTORIEI

Paraschivoiu Teodora, Simion Ana-Maria, Gheorghe Emilia, Ștefan Cătălin
Coordonator: prof. Bădicioiu Laurențiu

Antichitatea este văzută din multe puncte de vedere ca perioada ce a declanșat dezvoltarea omului în toate domeniile, dorința de a descoperi tainele lumii în care trăiește, doar că această curiozitate a ajuns la setea de putere, de dominare a planetei, rezultând războaie,

arme ce distrugteau atât omul, cât și planeta, târziu realizând efectele ce se întorc asupra noastră.

Mai multe surse descriu această perioadă astfel:

- în **DEX**, ed. a II-a, Editura Univers Enciclopedic, București, 1996, la p.45, antichitatea este definită astfel: *epocă a civilizației vechi, în special a celei greco-romane*

- în **DEI, Dicționarul Enciclopedic Ilustrat**, Ed. Cartier, Chișinău, 1999, la p.58: *s.f. (fr. antiquité, lat. antiquitas, -atis. Epocă foarte veche din istoria omenirii (până la anul 476 d.Hr.-căderea Imperiului Roman de Apus); Antichitatea clasică=civilizația greco-romană, general mediteraneană*

- în **The Concise Oxford Dictionary of Current English**, fourth edition, Oxford University Press, 1952, Great Britain, p.50: *antiquity, n. Ancientness, old times, esp. time before middle ages, F. antiquité. L. antiquitatem.*

- în **DLRLC, Dicționarul limbii române literare contemporane**, Editura Academiei, 1955: **ANTICHITATE**, (2) *antichități, s. f. Epoca civilizației vechi, în special greco-romane. Până la Copernic, atât în știință cât și în concepția oamenilor stăpânea*

sistemul învechit al lui Ptolemeu, rămas moștenire încă din antichitate. SCÂNTEIA, 1953, nr. 2669. Se credea chiar în antichitate că... [misienii] erau tot dintr-o familie cu moesienii de la Dunăre. BOLINTINEANU, O. 308. ♦ Vechime. Acest târg a fost odată rezidența domnească; acum însă nici o urmă de antichitate în el nu se mai vede. NEGRUZZI, S. I 191

- în **Enciclopedia Britannica**: *antique, a relic or old object having aesthetic, historic, and financial value. Formerly, it referred only to the remains of the classical cultures of Greece and Rome; gradually, decorative arts courtly, bourgeois, and peasant of all past eras and places came to be considered antique*

După toate aceste definiții, delimitarea perioadei numită ANTICHITATE este din 3000 î.Hr. până în sec. V d.Hr.

Prima oară în istorie când vedem un efort real pentru a proteja mediul coincide cu momentul în care am început să-l afectăm cu adevărat, și anume în secolul XIX, odată cu industrializarea lumii. Din punct de vedere istoric conceptul de protecție a naturii a apărut prima oară la mijlocul secolului XIX la biologi (Humboldt, Darwin, Wallace) și la romantici (Wordsworth, Emerson, Thoreau).

Cu timpul, motivele care au impus ocrotirea naturii s-au diversificat. Începând din 1970, au apărut semne clare de îmbolnăvire a planetei : subțierea stratului de ozon, încălzirea globală, ploile acide, poluarea apelor, a aerului și a solului. Oamenii au început să înțeleagă necesitatea adoptării unui comportament responsabil față de natură. Însă responsabilitatea omului pentru ocrotirea mediului înconjurător este atât individuală, dar mai ales colectivă: protecția naturii angajează colaborare și sprijin reciproc pe plan local, județean, național și mai ales internațional.

Sub amenințarea unei crize nucleare, oamenii manifestau simpatii față de mediul înconjurător, mulți întorcându-se la natură. Tot atunci s-au organizat primele ONG-uri implicate în protecția mediului (Sierre Club). Această nouă atitudine față de natură se poate

observa din media, până la felul în care se îmbrăcau oamenii (imprimeuri florale).

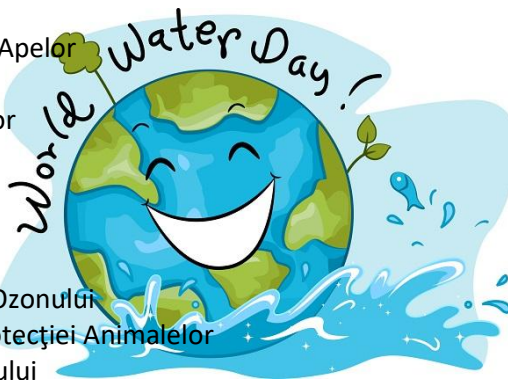
Tot în anii 70 sunt interzise CFC-urile (clorofluorocarburi) care afectează stratul de ozon, astfel încât, astăzi, gaura din stratul de ozon este aproape în totalitate refăcută.

În antichitate, aceste probleme nu existau sau se aflau la scară atât de mică, încât nu există surse ale prezenței acestora. Pentru ca Pământul să rămână o planetă vie, interesele oamenilor trebuie corelate cu legile naturii.

Organizații non-guvernamentale au luat naștere la nivel local, național și internațional pentru combaterea poluării din lumea întreagă. În lume există numeroase organizații de acest tip, dintre care se disting: FEEE (Fundația Europeană de Educație pentru Mediu), GREENPEACE, POWERFULL INFORMATION (Marea Britanie), UNESCO (Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură), PNUE (Programul Națiunilor Unite pentru mediul înconjurător).

Întrucât mediul ne oferă condițiile de trai de care avem reală nevoie, la nivel internațional au fost stabilite unele zile pentru a fi dedicate mediului înconjurător:

- 22 martie – Ziua Mondială a Protecției Apelor
- 27 martie – Ziua Internațională a Apei
- 1 aprilie – Ziua Internațională a Păsărilor
- 15 aprilie – Ziua Pădurii
- 22 aprilie – Ziua Pământului
- 5 iunie – Ziua Mondială a Mediului
- 8 iunie – Ziua Mondială a Ocenelor
- 16 septembrie – Ziua Internațională a Ozonului
- 4 octombrie – Ziua Internațională a Protecției Animalelor
- 6 octombrie – Ziua Mondială a Habitatului

Aceste zile oficiale recunoscute la nivel internațional, formează „calendarul ecologistului” și fiecare pământean ar trebui să-și amintească, în aceste momente, importanța faptului de a trăi într-un mediu nepoluat, curat, și totodată să-și dea seama cât de esențial este acest lucru pentru viața sa.

În aceste zile, numeroase ONG-uri și organisme internaționale încearcă, pe diferite căi, să atragă atenția populației asupra efectelor majore pe care le-ar avea traiul într-un mediu poluat, murdar și plin de substanțe toxice.

Popescu Andreea - Afrodita

Dorin Bianca - Diana

Radu Bianca - Nefertari

Dragu Sînziana - Elena din Troia

De ce în antichitate nu era situația de astăzi? Răspunsul este clar: Pentru că ei nu dispuneau de tehnologia, aparatura, informațiile și armele din ziua de astăzi. Datorită lipsei acestora din antichitate, nu se efectuau experimente chimice care să dăuneze mediului.

Odată cu evoluția omenirii și apariția conflictelor între marile puteri ale lumii (perioada Războaielor Mondiale), s-a căutat să se creeze arme letale, cu un impact mai mare asupra oamenilor în caz de război, ajungându-se astfel la arme și bombe nucleare, iar pentru asigurarea funcționării în parametri optimi, a fost nevoie de teste care au afectat mediul înconjurător. Desigur, aceasta este cea mai gravă lovitură din secolul XIX până în prezent, dar omenirea poluează zilnic și în cantități îngrozitoare din cauza industriei, dar și a deșeurilor aruncate de om în natură.

O mulțime de documente atestă exploatarea irațională a pădurilor (Grecia, China), degradarea solurilor, distrugerea unor specii (eroii din Mahabharata ard o pădure întreagă cu animalele din ea cu tot). Diferența între noi și strămoșii noștri este legată atât de capacitățile noastre sporite de a distruge cât și de a îngriji mediul.

După cum spunea Aristotel: „Știința și arta evoluează datorită experienței”, din experiență, din istorie și din greșeli trebuie să învățăm.

Știința poate distruge lumea, planeta strigă după ajutor, iar noi suntem singurii care o putem salva, la fel cum am și distrus-o parțial și o distrugem puțin câte puțin în fiecare zi...

<http://www.naturalist.ro/viata-si-sanatate/un-meniu-curat-o-viata-sanatoasa/>

https://en.wikipedia.org/wiki/Ozone_depletion

http://referat.clopotel.ro/istoria_poluarii-14326.html

<https://www.britannica.com/topic/antique-valuable-relic-or-old-object>

DEI, Dicționarul Enciclopedic Ilustrat, Ed. Cartier, Chișinău, 1999

DEX, Dicționarul Explicativ, ed. a II-a, Editura Univers Enciclopedic, București, 1996

DLRLC, Dicționarul limbii române literare contemporane, Editura Academiei, 1955

The Concise Oxford Dictionary of Current English, 4th edition, Oxford University Press, 1952

Bancnota de 1.000.000 de lei, în circulație până la 31 decembrie 2006 (BNR.ro)

JOCURI ȘI JUCĂRII ÎN ANTICHITATE

Profesor Stănescu Dorina

V-ați întrebat cum arătau jucăriile și ce jocuri aveau copiii în Antichitate? Surprinzător (sau poate nu), erau foarte asemănătoare celor din zilele noastre, se bazau pe activitățile cotidiene și mimau situațiile în care se vor regăsi copiii la maturitate.

Fetele se jucau cu păpuși confecționate din materiale diferite: lemn, fâșii din materiale textile, ceară, fildeș sau lut ars. Unele exemplare aveau mâinile și picioarele mobile și coafuri ce reflectau stilul epocii. La vârsta măritişului păpușile erau oferite unor zei precum Artemis, Afrodita (în lumea romană) sau zeilor Iari, protectorii caselor romane. Consacrarea păpușilor către zei avea un rol inițiativ, simbolizând renunțarea la vârsta copilăriei și intrarea în lumea adulților.

Băieții se jucau cu săbii din lemn, arcuri și săgeți din lemn, praștii precum și care miniaturale sau care puteau fi trase, pretinzând că sunt soldați. Atât băieții cât și fetele se jucau cu mici figurine zoomorfe realizate din lemn sau lut. Figurinele reprezentau atât animale domestice cât și exotice. Una dintre cele mai vechi figurine din lut datează din secolul VIII î.Hr. și ilustrează un cal cu roți în loc de copite, probabil fiind atașat la un car de joacă.

Alte jucării des întâlnite erau mingiile de diferite dimensiuni și realizate din diferite materiale, umplute fie cu pene, pietricele pentru a zornăi în timpul jocului.

În Egiptul antic unul dintre cele mai populare jocuri era Senet, asemănător jocului de șah. Jucătorii trebuiau să mute cinci piese din fildeș și piatră pe o tablă din papyrus. O versiune a jocului a fost descoperită în mormântul lui Tutankhamun (1350 î.Hr) iar în mormântul lui Nefertari există o imagine reprezentând-o pe regină jucând senet. Se pare că jocul era folosit ca talisman pentru alungarea spiritelor rele și pentru a ajuta sufletul în călătoria din lumea de dincolo.

Des întâlnite erau jocurile de noroc în care se foloseau zarurile făcute din os, lemn sau piatră sau așa numitele „astragale” (αστράγαλοι - în lumea greacă), oasele tarsiene de la ovine și caprine, folosite și ca metode de divinație.

Acestate sunt câteva exemple de jucării și jocuri din vremurile trecute. Ele reflectă imaginația copiilor, ajutau la descoperirea propriei identități și la exersarea relațiilor din cadrul comunităților.

Layne, James Marie, The enculturative function of toys and games in Ancient Greece and Rome, ed. ProQuest, 2008
 Maspero, Gaston Camille Charles, Manual of Egyptian Archaeology and Guide to Study of Antiquities in Egypt, Project Gutenberg
 Rawson, Berry, Children and Childhood in Roman Italy, Oxford University Press, 2003, 128
 Uzzi, Jeannine, Children in the visual arts of Rome, Cambridge University Press, 2005, 172-173
 Imaginile sunt preluate de pe : Wikimedia Commons, The British Museum, The Egyptian Museum in Cairo

MITOLOGIA...

Prof. Guțu Adela

Vlad Eduard

Moise Mihai

Alexe Rareș

Mythology refers variously to the collected myths of a group of people or to the study of such myths. Myths are the stories people tell to explain nature, history and customs.

Mitologia este totalitatea miturilor create de un popor sau de un grup de popoare înrudite: disciplină care se ocupă cu explicarea, compararea și clasificarea miturilor, cu originea și evoluția lor etc.

În orice limbă am spune-o, mitologia este același lucru. Fiecare popor are propriile mituri și legende, cu diverse teme, diverse personaje, pentru diverse fenomene sau obiceiuri.

Dintre toate mitologiile, cea care ne atrage mereu spre ea și ne inspiră e mitologia greacă, urmată, de ce nu, de cea scandinavă.

Din mitologia greacă distingem, în primul rând, personajele, zeii și eroii, în jurul cărora s-au dezvoltat o sumedenie de legende, legende rămase vii până în

zilele noastre, când ajung subiecte de film, teatru sau literatură. Mereu îi putem întâlni pe Zeus și Hera, soția sa, conducătorii de pe muntele Olimp, frații săi, Hades, zeul morții și Poseidon, zeul mărilor, Hermes, mesagerul zeilor, Atena, zeița înțelepciunii, Afrodita, zeița frumuseții, Artemis, Zeița vânătorii, Hefaistos, fierarul zeilor, semizei și alte ființe de poveste, cum ar fi ciclopii, titanii, centaurii, satirii.

Nu departe de cea greacă, dar nefiind atât de cunoscută din păcate, mitologia scandinavă are partea ei de frumusețe, un pic mai dură poate decât cea greacă. Și nordicii au un zeu suprem, Odin Atotștiutorul, care a băut din fântâna înțelepciunii după ce a înfrânt pe uriașul Mimir ce o păzea, și care, pe post de mesageri are pe cei doi corbi, Hugin și Munin, care-i spun în fiecare seară tot ce se întâmplă în lume; Thor, zeul războiului, care aleargă prin văzduh într-un car tras de două capre; Loki, zeul focului și al magiei; Frigg, zeița cerului, soția lui Odin și Freya, zeița iubirii și a frumuseții, soția lui Thor. Spre deosebire de mitologia greacă, unde întâlnim doar trei tărâmură, universul Nordic este alcătuit din nouă tărâmură, dispuse vertical, în jurul lui Yggdrasil, frasinul vieții. Dacă la greci exista un potop care distruge pământeni, nordicii au Ragnarok-ul, bătălia supremă între zei și uriași, din care nu mai scapă nimeni. Așa cum grecii

aveau amazoane, femei războinice, nordicii au valkirii, femei spirite care duceau sufletele vitejilor căzuți în luptă în Valhala, tărâmul zeilor, unde

urmas să
petreacă și să
chefuiască
până la
Ragnarok,
când va
trebui să
lupte alături
de zei.
Iată
cum toate

Minea Alexandru

aceste legende au creat o identitate în culturile în care s-au născut și au evoluat reușind să treacă barierele timpului și să devină nemuritoare. E curios cum ele reușesc să rămână pline de culoare și vivacitate. Valorile lor inspiră și astăzi călătorind prin paginile cărților ce sunt devorate de pasionați.

Totuși nu toți au plăcerea să le descopere astfel, prin urmare pasionații au găsit o posibilă cale de a le prezenta și neofiților care nu au auzit de Paris, Elena, Pandora, Ariadna etc. Eroii au fost transpuși într-o lume virtuală, a marilor ecrane, topos ce reușește să atragă și să încante puțin câte puțin, dar sigur pe necunosători.

Fenomenul cinematografic de inspirație mitologică a luat amploare în ultima perioadă, nu datorită doar progreselor făcute în realizarea efectelor speciale, ci și prin realizarea unor scene și personaje care până acum constituiau o provocare. Titluri ca "Nemuritorii" (Legenda lui Tezeu), "Furia titanilor" și "Înfruntarea titanilor" (Legenda lui Perseu), cele două ecranizări ale legendei lui Heracle, eroul grec pus să îndeplinească 12 munci pentru a îmbuna zeii, "Troia", povestea lui Ahile și Ulise, dar și "Percy Jackson și hoțul de fulgere" (o interpretare modernă a legendei lui Perseu) au atras atenția tuturor.

Antichitatea ajunge astfel în prezent cu fiecare intruziune într-o legendă sau alta. Eternitatea ei ne îmbie simțurile și ne păstrează active valorile.

Wikipedia – definiția mitologiei în limba engleză
Dicționarul explicativ al limbii române – definiția mitologiei în limba română

Bancnota de 5.000.000 lei, în circulație după al doilea război mondial.

Nae Vlad

Grigore Noni

Pătrașcu Ana - Elena, mama lui
Constantin cel Mare

Boarcăș Amalia - Sibel, zeița
naturii

INTERESTING THINGS ABOUT LIGHTHOUSES

Prof. Radu Rocsana

A lighthouse is a tower that has a bright light at the top, aimed to help navigation, also to serve as a warning for boats that approach dangerous areas. It has the same functions as a traffic sign, only it is on water.

Before electricity the keepers of the lighthouses used to light the lamp at the top of the tower when the sun set, and put the light out at sunrise. Each keeper had to watch the tower for an eight shift, and had to check the lamp, climbing up to 200 stairs, even three times a night.

Lighthouses do not look all the same. They can be in the form of a tall tower, but they can also be short, depending on their location. Lighthouses were built of stone, concrete, wood, steel so as to endure the geographic conditions of the areas they were built in.

No matter the places where we can find a lighthouse, they all serve one and the same purpose: that of warning ships and their sailors of dangers on sea, or simply to guide them get to the destination safely.

Therefore, the message they send is either "Stay away!", "Danger!" or "Follow this way!"

The first lighthouse that used electricity was The Statue of Liberty.

In U.S.A., you can find the largest number of lighthouses in the entire world.

The oldest one in the world, and still functional, is said to be the Pharos of Alexandria lighthouse, built in the third century BC.

The seventh of August is the National Lighthouse Day in the U.S.

Henry Hanks, Katie Hawkins-Gar, CNN, 10 things we didn't know about lighthouses.

www.nps.gov

crweb1/history/maritime/nhlighthouse.html

history/maritime/ltread.html

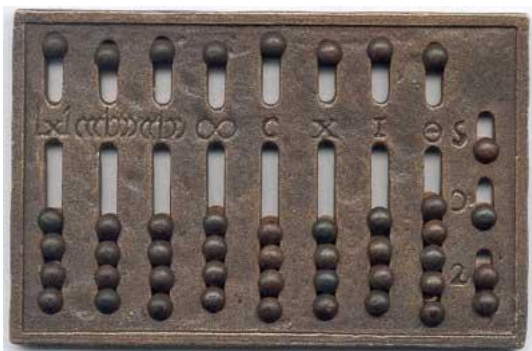
www.crnps.gov/history/maritime/marypark.html

Bancnota de
20 de lei - 1950

Informatica în Antichitate

Bălan Mihai

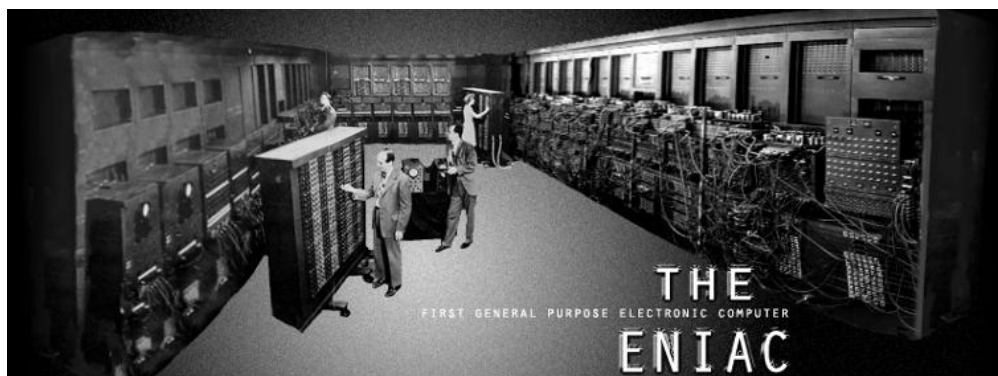

Cel mai vechi instrument cunoscut pentru utilizarea în calcul este **abacul**. Se crede că a fost inventat în **Babilon** circa **2400 î.Hr.** Prima oară era folosit prin trasarea unor linii în nisip cu pietricele. Acesta a fost probabil primul computer și cel mai avansat sistem de calcul cunoscut din aceea perioadă - precedând metoda elenă cu 2000 ani. Abacul este o tăbliță

dreptunghiulară, folosită de oameni în antichitate pentru efectuarea calculelor. Abace cu un design modern sunt încă folosite astăzi ca instrumente de calcul.

Calculatorul Binar: În jurul secolului al III-lea î.Hr., matematicianul indian Pingala a descoperit sistemul binar de numerație. În acest sistem, folosit și astăzi de toate computerele moderne, o secvență de unu și zero poate reprezenta orice număr.

În **1703**, **Gottfried Leibnitz** a dezvoltat logica într-un sens matematic formal, în scrierile sale despre sistemul de numerație binar. În sistemul său, valorile unu și zero reprezintă valorile adevărat și fals (true și false) sau pornit/oprit (on/off). Dar a fost nevoie de mai bine de un secol pentru ca George Boole să publice algebra booleană în 1854 cu un sistem complet care permite proceselor de calcul să fie modelate matematic. (Algebra booleană este o algebră formată din: elementele $\{0,1\}$; două operații binare numite SAU și SI, notate simbolic cu + sau $\cup$ și $\times$ sau $\cap$; și o operație unară numită NU (negație), notată simbolic 0 sau O.

Primul calculator electronic: În **1943 – 1945 ENIAC** (Electronic Numerical Integrator And Computer) a fost construit în Statele Unite, el a fost primul calculator electronic generic care efectua pe secundă 5000 de operații de adunare și scădere, fiind de o mie de ori mai rapid decât alte mașini care efectuau aceste operații. Era un calculator numeric Turing complet, capabil de a fi reprogramat pentru a rezolva o gamă largă de probleme de calcul. Mașina cântărea 30 de tone și avea peste 18.000 de tuburi. Una dintre marile realizări ingineresti ale mașinii era minimizarea arderii tuburilor, problemă comună la acea vreme. Mașina a fost utilizată aproape permanent de-a lungul următorilor zece ani.

Generații de calculatoare: I. Primul calculator numeric cu program stocat poate fi considerat **EDVAC** (a fost unul dintre primele calculatoare electronice. Spre deosebire de predecesorul său **ENIAC**, a fost mai degrabă binar decât zecimal, fiind un calculator cu programe memorate.)

II. A doua generație: calculatoarele cu tranzistoare au început să fie produse după **1953**. Tranzistoarele au fost inventate în 1947 și au înlocuit tuburile

Scarlat Sebastian

Drăgoi Ștefan

Stănescu Ștefan

electronice. Primul computer cu tranzistoare a apărut la Universitatea din Manchester.

III. A treia și a patra generație de calculatoare se bazează pe invenția circuitului integrat de către Jack St. Clair Kilby (și Robert Noyce). Circuitul integrat a dus la inventarea microprocesorului, de către Ted Hoff, Federico Faggin și Stanley Mazor de la Intel.

Cel mai puternic computer din lume este calculatorul chinezesc Sunway TaihuLight cu o viteză de 90 petaFLOPS adică 90×10^{15} (93.000 de trilioane) operații pe secundă. Astăzi computerele nu sunt doar mașini de prelucrat informații, ci și dispozitive care facilitează comunicarea respectivelor informații între doi sau mai mulți utilizatori, de exemplu sub formă de numere, text, imagini, sunet sau video.

Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_informaticii

Zeite și regine din antichitate. Coordonator proiect, prof. Șerban Laura
Protagoniști, elevii clasei a V-a (2016-2017)

Bancnota de 1000 de lei - 15 martie 1937

ANTICUL CEL NOU DIN ANTIKYTHERA

Gheorghe Emilia

Prof. Coordonator: Pandelea Aura

Cu puțin timp înainte de Paște în anul 1900, o echipă de pescari și procuratori de bureți de pe insula Syme au părăsit locul lor obișnuit din apele tunisiene și au pornit spre Est ca să ajungă acasă. Aceștia însă au fost surprinși dintr-odată de o furtună. Pierzând cursul au început să caute adăpost, în apropiere de portul Potamo, pe insula aproape nelocuită, Antikythera. După ce natura și-a încheiat numărul, s-au decis să exploreze apele nefamiliare în speranța că vor găsi bureți. La aproape 42 metri adâncime, unul dintre scafandrii, Elias Stadiatis, a observat că un vas mare zăcea pe fundul mării. Condițiile în care a fost găsită nu erau tocmai impresionante dar ceea ce era cu adevărat interesant era comoara ce era destul de la vedere - o grămadă formată din statui din bronz și marmură și alte obiecte greu de recunoscut după felul în care au fost „depozitate”. Cel mai important lucru descoperit a fost însă Mecanismul din Antikythera.

Ciudat este că minunea de la bordul vasului nu au atras atenția până ce nu trecuseră aproape 8 luni după ce excavările s-au terminat. Dar asta nu este tocmai surprinzător având în vedere că importanța și complexitatea mecanismului nu au fost înțelese decât câteva decenii mai târziu. Este estimat că ar fi fost construit în jurul secolului II î.Hr.

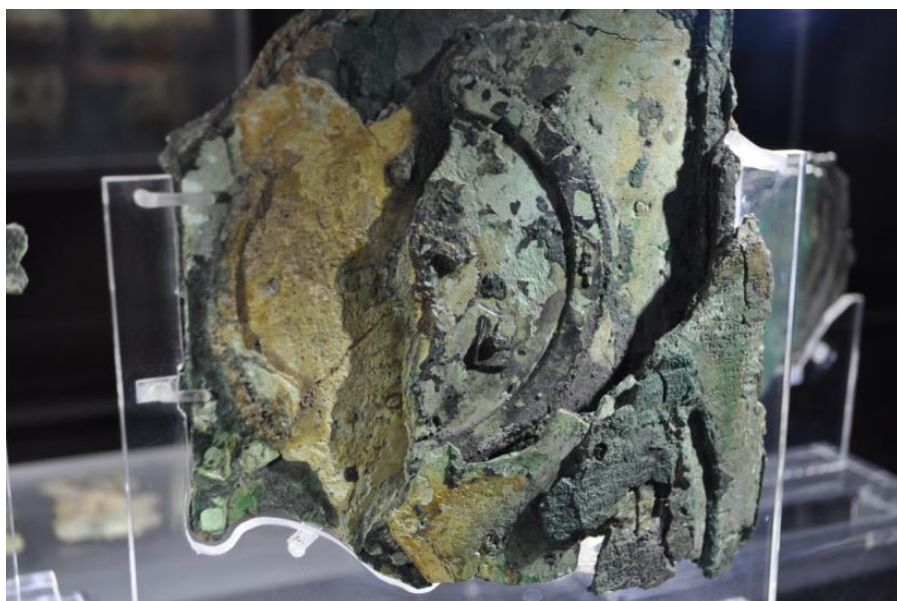
Acesta a fost inițial incorporat într-o cutie de lemn și era acționat cu ajutorul unei manivele.

O asemenea complexitate mecanică asemănătoare nu va mai fi văzută până în secolul XIV. Mecanismul era folosit pentru calcularea cu precizie a eclipselor, a mișcării planetelor, dar se putea stabili și când să fie organizate Jocurile Olimpice, deci se ocupa strict cu calculul pozițiilor astronomice. Se crede că acesta nu folosea vreun sistem de calcul grecesc ci mai degrabă unul babilonian.

Cine l-a construit? Se știe că insula Rhodos a fost un important centru de cercetare în domeniul astronomiei, dar nu este exclus ca cei de pe insula Corint să fi realizat acest splendid mecanism creat cu mult timp înainte de momentul în care ne-am fi gândit că ar trebui să existe.

Ce am învățat din simpla existență a acestuia? Faptul că lumea era capabilă de asemenea lucruri în urmă cu peste 2000 de ani, iar după aceea a trebuit iar să redescoperim aceste taine ne arată că trebuie să prețuim ideile, să nu le lăsăm să moară, să fie uitate, căci toate aceste mărețe invenții din antichitate sunt încă o bază a tuturor lucrurilor pe care le iubim și le apreciem la lumea modernă. Imaginează-ți unde am fi acum dacă nu s-

ar fi pierdut în neștire... se crede că ar fi existat mai multe astfel de mecanisme, dar acelea erau confecționate din bronz și au fost topite de-a lungul anilor, dar ce valoare au câțiva bani în această situație?

Bibliografie:

https://www.jstor.org/stable/1006146?seq=1#page_scan_tab_contents

SĂ TRĂIEȘTI CÂT GORUNUL, FATA MEA !

Institutor, Stoicescu Ștefan

*“Rob Codru, cum te suferi supus și vânzării dat, singurel sub lună?
O, frăție, de-am fi împreună pe muntele Daciei, în lumina de sus!”*

Emil Botta

- Care-i diferența dintre stejar și gorun? m-a întrebat deunăzi Maria - Elena, nepoțica mea, o fătucă de șapte anișori, cu ochi negri, pătrunzători, ce trădează o permanentă curiozitate și cu păr bălai, ondulat.

- Aparent, nici o deosebire. Sunt frați. Dar de unde această întrebare?

- Am contribuit cu clasa la acțiunea de împădurire „Tai un copac, sădești doi”. Eu am plantat un gorun. Vom avea din nou păduri. Poporul român va fi din nou un popor al codrilor, cum spunea doamna învățătoare.

- Frumoase cuvinte ai învățat. Zisele tale mă încurajează să-ți istorisesc mai multe lucruri despre codrul românesc, acel „împărat slăvit”, care vreme fără margini pentru oamenii acestor locuri a fost o măreață cetate vegetală ce i-a adăpostit ființa.

Despre pădurile ce au dat românului tăria că poate înțelege urzeala acestei lumi, nu din vorbele altora, ci înțelegând și admirând necontenita împlinire și primenire a naturii avem știri încă din vremurile dacice. Columna lui Traian oferă prima imagine a pădurilor dacice și puține popoare au privilegiul de a avea o cronică a pădurii mai veche decât noi.

Așezată în incinta celui mai încântător for antic, Columna Traiană, aidoma unui papirus așezat vertical, sub cupola albastră a cerului roman, ne aduce în suflet veșnicia codrului, veșnic ca iubirea noastră și ca trecerea noastră prin lume. Cu excepția celor 2500 de figuri umane reprezentate pe friza sculptată a columnei, cei 224 de arbori constituie cel mai frecvent element și probabil, nu întâmplător. Avem icoana pădurii dacice formată din arboret natural, virgin, compact, greu penetrabil, din arbori multiseculari de dimensiuni impresionante. Prin aspectul său sălbatic și inospitalier, pădurea dacică neliniștea, înfricoșa și inspira primejdie invadatorului.

Când privești munții noștri acoperiți de păduri, fără să vrei te gândești la veșnicie: mii de rânduri de oameni i-au privit, s-au bucurat de splendida lor înfățișare. Așa erau când Traian a străbătut cu legiunile sale în inima Daciei, așa erau pe vremea lui Mircea, Ștefan și Mihai, a lui Avram Iancu sau Horea.

Pădurea românească, pădurea perenității noastre a atras și atrage prin farmecul și măreția deosebită, prin bogăția de specii vegetale și animale, culorile și nuanțele ei atât de armonios variate în timp și spațiu, și mai presus de toate prin acel misterios necunoscut ascuns în bogăția de ramuri și frunziș, din care numai micuții nevăzuți cântăreți înaripați își trădează prezența.

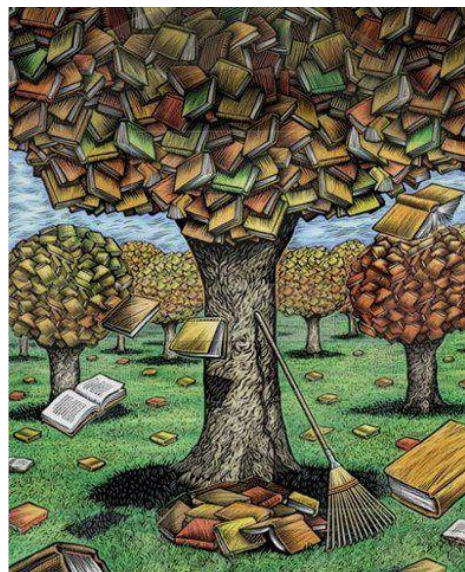
Au fost și, ce păcat, sunt încă perioade când pădurea, acel semn al tainicei afinități dintre om și natură a avut (și are) de suferit tocmai din cauza omului care uită de puterea veșnic generatoare de vis și împlinire a codrului. Plutele, ca uriașe convoaie de tristeți vegetale, coborau din susul apelor de munte umflând pungile străinilor, în urmă rămânând munții pustiți.

Lemnul de cea mai bună calitate în care plâneau viori sau tăceau frumuseți ascunse a mii de garnituri de mobilă, se vindea aproape pe nimic ca lemn brut (bușteni) sau foarte puțin industrializat.

S-a despădurit (și, ce păcat, încă!...) nu numai cu nesocotință dar și cu sălbăticie. Munți întregi au rămas pleșuvi iar povârnișurile lor altădată umbrite de păduri mărețe, acum măcinate de zăpezi și geruri s-au prefăcut tot mai mult în povârnișuri aride.

Acțiunea voastră este nu numai de laudă ci și de permanent respect. Pădurile se întorc în locurile de unde au fost alungate. E lecția timpului peste care nu se poate trece.

Pentru o împlinire a adevărului trebuie spus că la istorisire a participat și „voinicul” Răzvan Nicolae, nepotul de patru ani, cu care încuviințări date prin aplecarea capului arăta că este întrutotul de acord cu cele auzite, chiar dacă gândul îi zbura la leagănul din mesteacănul singuratic ce în mijlocul verii își tremura înfrigurat frunzele ca o mireasă abandonată.

Istoria informaticii

Gleveșeanu Ștefan

Profesor Coordonator: Pandlea Aura

Anghelache Theodora - Olimpia, mama lui Alexandru cel Mare

Cireșanu Cristian

Radu Sabin

Termenul informatică desemnează știința procesării sistematice a informației, în special a procesării cu ajutorul calculatoarelor. Termenul englezesc corespunzător este Computer Science. Progresia, de la invenții mecanice și teorii matematice până la mașini și concepte moderne, a format un domeniu major academic și baza unei industrii uriașe la nivel mondial.

Istoric, informatica s-a dezvoltat ca știință din matematică, în timp ce dezvoltarea primelor calculatoare își are originea în electrotehnică și telecomunicații. De aceea, calculatorul reprezintă doar dispozitivul pe care sunt implementate conceptele teoretice. Informaticianul olandez Edsger Dijkstra afirma: "În informatică ai de-a face cu calculatorul, așa cum ai în astronomie cu telescopul". Termenul informatică provine din alăturarea cuvintelor informație și matematică. Cel mai vechi instrument cunoscut pentru utilizarea în calcul este abacul. Se crede că a fost inventat în Babilon circa 2400 î.Hr.. Prima oară era folosit prin trasarea unor linii în nisip cu pietricele. Acesta a fost probabil primul computer și cel mai avansat sistem de calcul cunoscut din aceea perioadă - precedând metoda elenă cu 2000 ani. Abacul este o tăbliță dreptunghiulară, folosită de oameni în antichitate pentru efectuarea calculelor. Abace cu un design modern sunt încă folosite astăzi ca instrumente de calcul.

În 1943-1945 ENIAC (Electronic Numerical Integrator And Computer) a fost construit în Statele Unite, el a fost primul calculator electronic generic care efectua pe secundă 5000 de operații de adunare și scădere, fiind de o mie de ori mai rapid decât alte mașini care efectuau aceste operații. Era un calculator numeric Turing-complet, capabil de a fi reprogramat pentru a rezolva o gamă largă de probleme de calcul. Mașina cântărea 30 de tone și avea peste 18.000 de tuburi. Una dintre marile realizări ingineresti ale mașinii era minimizarea arderii tuburilor, problemă comună la acea vreme. Mașina a fost utilizată aproape permanent de-a lungul următorilor zece ani.

Istoria informaticii este mult mai vastă decât ar putea crede mulți oameni. Aceasta a evoluat foarte mult. În prezent s-au inventat calculatoare extrem de performante care ajută la dezvoltarea perpetuă a acestei științe, cum ar fi calculatorul chinezesc Tiahne-I (sau TH1) cu o viteză de 2,566 petaFLOPS adică $2,566 \times 10^{15}$ operații pe secundă. Informatica este o știință care va trăi probabil pentru eternitate și evoluția ei în sine reprezintă un pas înainte pentru lumea în care trăim.

Bibliografie: https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_informaticii

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Informatic%C4%83>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_informaticii_%C3%AEn_Rom%C3%A2nia

Dodekatheonul Pantheonului

Ghidia Andreea

De-ți iei inima-n dinți și Olimpul îl escaladezi,
Semne ale mitologiei antice greci ai să vezi.
Haideți să ne întoarcem în trecut...
Să vedem bătălia de la început!

După războiul ce a durat zece ani,
Doisprezece Olimpieri i-au învins pe Titani:
Zeitățile Pantheonului în frunte cu Zeus,
I-au înfrânt pe fiii și fiicele lui Uranus.

Conduși de regele zeilor și al fulgerului,
Zeus, Tatăl Cerului,
Cei Doisprezece își câștigă a zeilor supremație,
Tocmai la sfârșit de bătălie.

Istoria Olimprienilor este atât de lungă,
Încât ,zeci de strofe nu pot s-o ajungă.
În faimoasa lucrare "Legendele Olimpului" găsiți voi,
Geneza și existența a "Zeii" și "Eroi".

Vrânceanu Flavius

Zei antici

Țapu Camelia

Într-un loc din prezent,
Un om nu mai e atent
La înconjurătoarea realitate,
Ci vrea să fugă-n Antichitate.

Să se refugieze printre zei,
Să trăiască împreună cu ei
Începând cu zeii sumerieni,
Enki, Nanna sau Sin,
Care sunt încă eterni.

Apoi merge la zeii mesopotamieni
Anu, Enlil sau Nabu,
Care au locuit împreună cu cei sumerieni
Și mai departe, la zeii egipteni,
Amon, Osiris sau Bastet,
Care, pentru egiptologi, încă sunt vii.

Stă o vreme și la zeii greci
Care nu aveau doar statui reci,
Căci cine nu știe cine-s olimpieri?
Athena, Hera sau Zeus,
Care, prin filme, sunt cei mai cunoscuți zei.

Merge apoi la zeii romani,
Ianus, Mars sau Vulcan,
Care nu erau mereu dușmani
Și, mirosind niște maci,
A uitat de zeii daci.

Dar cum de a uitat?
Căci sunt din țara de unde-a plecat
Și pe care s-ar putea să-i fi venerat,
Zalmoxis, Bendis sau Gebelezis,
Despre ei? Nimic de zis.

Dar bietul om nu poate
Să călătorească-n Antichitate
Și ar vrea, căci e un plebeu
Într-o lume fără niciun (Dumne)zeu

Bancnota de 10 lei, 1952

LUMINA ȘI CULOAREA IN EVUL MEDIU

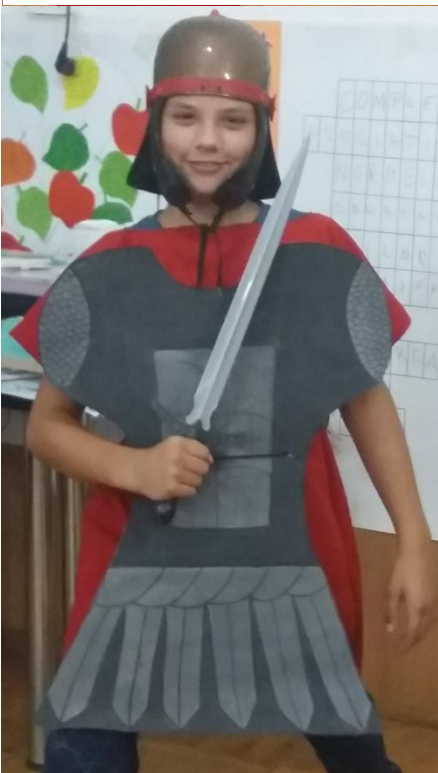
Prof. doc. Gheorghe Livia

Drăghiciu Alexandru

Leescu Vlad

Minculeț Mihai

Până și în zilele noastre mulți oameni, victime ale imaginii convenționale a „epocilor întunecate”, își închipuie Evul Mediu ca o perioadă „obscură” chiar și din punct de vedere coloristic. În aceasta epocă, seara se trăiește în spații prea puțin luminate (în colibe iluminate doar de torțe sau în chiliile călugărilor la lumina lumânărilor); cufundate în beznă și primejdioase sunt și ulițele satelor și târgurilor.

Situația aceasta este în fond cea firească și în timpul Renașterii și al Barocului și chiar după aceea, cel puțin până la descoperirea electricității. Omul medieval este perceput însă (sau cel puțin este reprezentat în poezie sau în pictură) într-un spațiu cat se poate de luminos.

Ceea ce frapază în miniaturile medievale, executate probabil în odăi întunecoase în care răzbătea cu greu lumina unei singure ferestre, este faptul că sunt pline de lumină, de o luminozitate ieșită din comun chiar, izvorâtă din alăturarea unor culori pure, care nu cunosc nuanțele roșu, albastru, auriu, argintiu, alb și verde.

Evul Mediu mizează pe culori elementare, pe zone cromatice bine definite și ostile ideii de nuanță, pe alăturarea unor vopseluri care dau naștere luminii din buna organizare a întregului și nu din efecte de clar obscure sau de filtrare a culorii dincolo de contururile figurii. În pictura barocă, de pildă, obiectele sunt izbite de lumină, iar în jocul volumelor se conturează zone clare și zone obscure (vezi lumina în Caravaggio sau în Georges de la Tour).

În miniaturile medievale însă, lumina pare să iradiază din obiectele înseși. Ele sunt luminoase în sine. Acest lucru iese în evidență nu numai în faza cea mai matură a miniaturii flamande și burgunde (de exemplu *Les Tres Riches de la Heures du Duc de Berry*) ci și din opere ale Evului Mediu timpuriu, cum ar fi miniaturile mozarabe, în care apar contraste foarte violente de galben și roșu sau albastru, sau miniaturile de pe vremea împăratului Otto cel Mare, în care strălucirea aurului contrastează cu tonurile reci și luminoase, cum ar fi violetul, verdele-peruzea, galbenul de culoarea nisipului sau albul bătând în albastru.

În plin Ev Mediu, Toma d'Aquino, reluând o idee ce circula pe scară largă și înainte de el, susținea că Frumusețea are nevoie de trei calități: proporție, integritate și claritate, cu alte cuvinte de claritate și luminozitate.

Umberto „Eco, Istoria Frumuseții, Editura Rao, Ediția 2012

Bancnota de 5.000 lei -
1944, emisă de
Comandamentul
Armatei Roșii

ÎN LABORATORUL DE CHIMIE**Povestea pigmentilor roșii**

Banu Maria, Bîrcă Georgiana Alexandra

Prof. Ioniță Cristina

Se numește **culoare** percepția de către ochi a uneia sau a mai multor frecvențe (sau lungimi de undă) de lumină. Culoarea, noțiune perceptivă, nu trebuie confundată cu lungimea de undă, noțiune fizică.

Culorile constituie una dintre părțile importante ale tehnologiei picturii.

În sens fizic, culoarea este percepția retino-corticală a radiațiilor luminoase de diferite frecvențe vizibile. În sens plastic, culoarea potențială este starea pigmentară, material cu calitate cromatică.

Spre deosebire de coloranți, pigmentii sunt substanțe colorate de natură anorganică sau organică.

Odată cu secolul al VIII-lea apar în lumea artelor și pigmentii sintetici. În ceea ce-i privește pe aceștia, pictorii observă că sunt ușori degradabili sub acțiunea luminii și a aerului, dar și faptul că mulți dintre ei sunt toxici pentru organismele vii și mai ales pentru oameni.

Printre aspectele importante ale pigmentilor se află anumite proprietăți caracteristice ca: puterea de acoperire, puterea de colorare, indicele de absorbție de ulei, rezistența la lumină, dispersabilitatea în lianți.

Rezistența la lumină. Majoritatea pigmentilor suferă degradări sub acțiunea radiațiilor ultraviolete. Cele mai dese modificări sunt cele de culoare și apar în mod frecvent la pigmentii organici, însă nici cei de natură minerală nu sunt stabili în totalitate. Un exemplu în acest sens este roșul cinabru care își schimbă culoarea devenind negru. Pigmentii dispersați în lianți apoși sunt mult mai vulnerabili la acțiunea luminii, decât cei dispersați în ulei.

Trecând peste aceste proprietăți, cât și peste alte probleme ce au legătură cu noțiunile de chimie ale pigmentilor, vom încerca să trecem, succint, în revistă unii pigmenti de culoare roșie, pigmenti ce au făcut istorie în lumea artelor vizuale, din Antichitate până în prezent:

Auripigmentul roșu - În Evul Mediu era folosit pentru realizarea miniaturilor.

Bolusul - Era folosit în Evul Mediu pentru colorarea grundurilor

Caput Mortum - În Antichitate pigmentul purta numele de rubica, amatisto etc.

Cinabru - Cel mai adesea era folosit pentru realizarea picturilor murale și a icoanelor.

Roșul de garanta - A fost menționat de scriitorul Pliniu, dar și de arhitectul Vitruvius.

Miniu de plumb - În Evul Mediu a fost utilizat la realizarea miniaturilor, lucrări ce foloseau ca dominantă cromatică acest roșu.

Orsel - Folosit în pictură, dar mai ales în boiangeria medievală și renescentistă.

Pământ roșu - Din punct de vedere chimic, pământul roșu prezintă combinații bogate în oxizi de fier, dar și alte elemente chimice precum siliciu, aluminiu etc.

Roșu cadmiu - este un pigment mineral sintetic, iar din punct de vedere chimic este o sulfoseleniură de cadmiu.

Roșu de crom - Din punct de vedere chimic este un croat bazic de plumb.

Roșu de hematită - Este un pigment natural extras din minereul omonim.

Roșu de Mars - Chimic, aceste varietăți de roșu, sunt oxizi de fier precipitați.

Sinopia - este un pigment bogat în oxid de fier

Sanguina - este un pigment de un roșu temperat folosit încă din antichitate

Terra Sigillata - este un pigment mineral, pământ roșu cu un ton deschis. Se folosea în Antichitate pentru autentificare, iar sigiliul rezultat avea ca simbol căprioara specifică zeiței vânătorii, Diana

Vermillon - Este o denumire dată roșului cinabru. Vermillon-ul american - este un pigment preparat din aniline fixate pe miniu de plumb, roșu de crom etc.

De asemenea restaurarea și conservarea straturilor portante ale operelor de artă depinde, într-o mare măsură, și de compoziția chimică a pigmentilor folosiți.

Iată, deci, că în spatele artei se ascund o serie de domenii conexe, fără de care nu s-ar putea realiza multe dintre frumoasele povești ilustrate, pe diferite suporturi, cu migală, pricepere și învățătură de către marii maeștrii ai plasticieni.

Informatica de la începuturile ei...

Ene Florina Loredana

Profesor: Pandealea Aura

Tudor Ionuț

Istoria informaticii începe cu mult timp înainte ca disciplina modernă a informaticii să apară în secolul al XX-lea.

Cel mai vechi instrument cunoscut pentru utilizarea în calcul este abacul. Se crede că a fost inventat în Babilon acum circa 2400 de ani î.Hr.. Acesta a fost probabil primul computer și cel mai avansat sistem de calcul cunoscut din aceea perioadă. Abacul este o tăbliță dreptunghiulară, folosită de oameni în antichitate pentru efectuarea calculelor. Abace cu un design modern sunt încă folosite astăzi ca instrumente de calcul.

În secolul al VII-lea, matematicianul indian Brahmagupta a dat prima explicație a sistemului de numerație hinduso-arab și utilizarea lui zero atât ca substituent cât și ca cifră zecimală. Dispozitivele mecanice analogice de calcul au apărut din nou în secolul al XIII-lea, în lumea islamică medievală. Exemple de dispozitive din aceasta perioada includ: equatoriumul lui Arzachel (equatoriumul

este un instrument astronomic de calcul a pozițiilor astrilor) sau astrolabul lui Al-Biruni (astrolabul este un instrument astronomic istoric folosit de astronomi, navigatori, și astrologi).

Mecanismul de la Antikythera este considerat a fi cel mai vechi computer analogic mecanic cunoscut. A fost proiectat pentru a calcula pozițiile astronomice ale astrelor. A fost descoperit în 1901 într-o epavă în largul insulei grecești Antikythera, între Kythera și Creta. A fost datat acum circa 100 de ani î.Hr.. Artefacte tehnologice de complexitate similară nu au mai apărut până în secolul al XIV-lea, atunci când ceasurile mecanice astronomice au apărut în Europa.

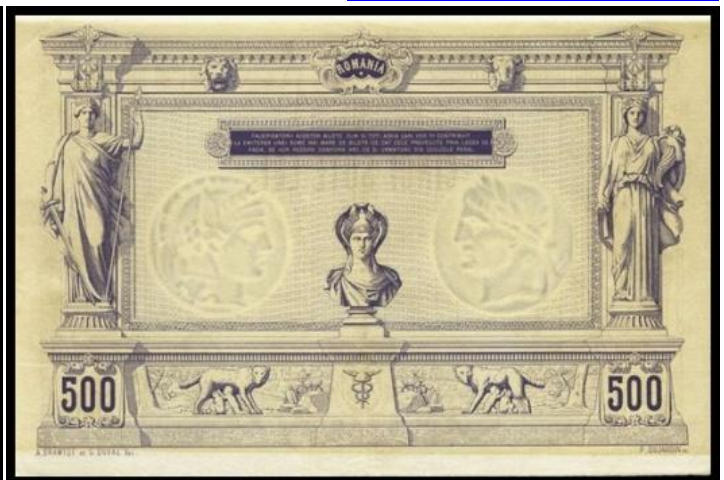
În 1623, Wilhelm Schickard a proiectat o mașină de calcul, dar a abandonat proiectul, deoarece clădirea în care se afla prototipul a fost distrusă de un incendiu în 1624. În jurul anului 1640, Blaise Pascal, un cunoscut matematician francez, a construit primul dispozitiv mecanic bazat pe un design descris de matematicianul grec Heron din Alexandria. Nici unul dintre aceste dispozitive timpurii de calcul nu au fost calculatoare în sensul modern al cuvântului, și a fost nevoie de un progres considerabil în matematică înainte ca primele calculatoare moderne să poată fi concepute.

În secolul al VII-lea, matematicianul indian Brahmagupta a dat prima explicație a sistemului de numerație hinduso-arab și utilizarea lui zero atât ca substituent cât și ca cifră zecimală.

După ce John Napier a descoperit în secolul al XVII-lea logaritmi care sunt folosiți în scopuri computaționale, a urmat o perioadă de progres considerabil în care inventatori și oameni de știință au fabricat unelte de calcul.

Așadar am putea spune că, calculatoarele din ziua de azi își au începuturile încă din antichitate, cu câteva îmbunătățiri de-a lungul anilor, bineînțeles.

https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_informaticii

Bilet ipotecar de 500 lei - 1877

INFORMATICA ÎN ROMÂNIA

Ștefan Cătălin-Andrei

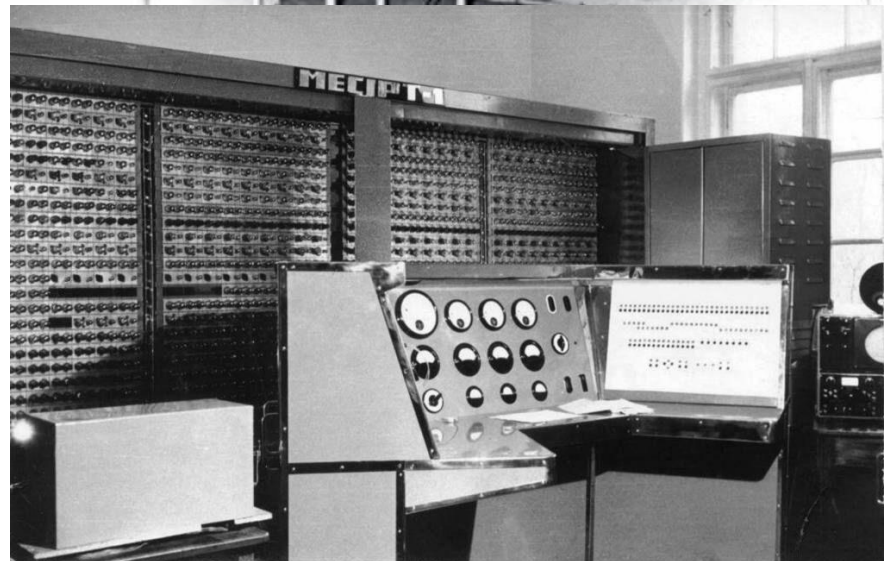
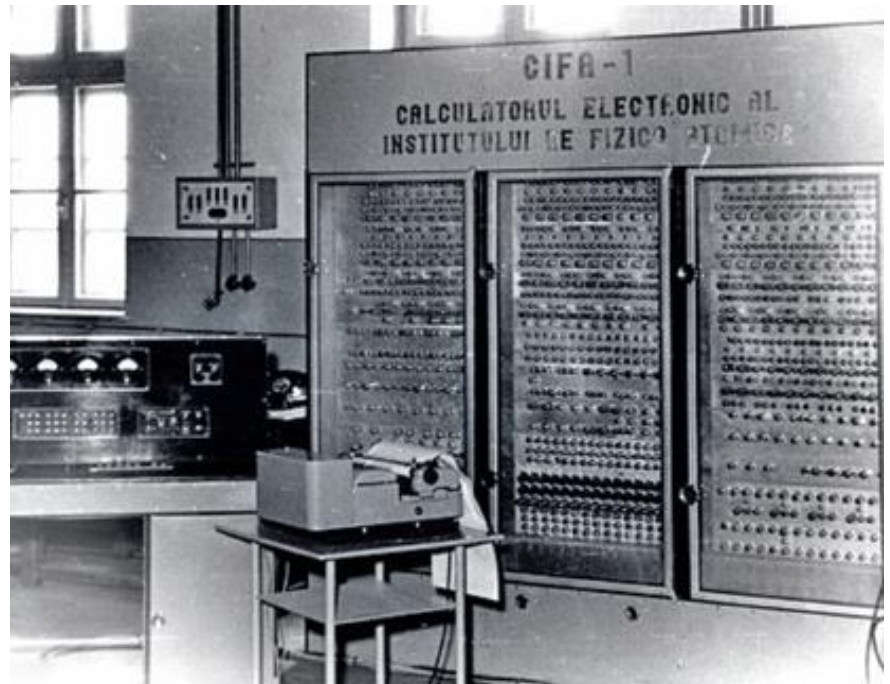
Profesor coordonator: Pandelea Aurelia

Primele inițiative în realizarea computerelor în **România** au apărut la Institutul de Fizică Atomică (IFA), unde s-a realizat primul computer din România de generația 1 (cu tuburi electronice), în perioada 1954-1957, sub conducerea lui Victor Toma cu denumirea de CIFA-1 (Calculatorul Institutului de Fizică Atomică), în Secția de electronică din IFA, sub conducerea științifică și orientarea acad. Tudor Tănăsescu. Modelul experimental CIFA-1, a fost reprodus în sistem de microproducție, în alte două exemplare cu tuburi și în câteva exemplare tranzistorizate, după 1963, în două modele: CIFA-10X și CET-50X.

Prin realizarea CIFA-1, România a fost cea de a 8-a țară din lume și cea de-a doua țară din rândul țărilor socialiste care au reușit proiectarea și realizarea unui calculator electronic.

Prin realizarea CET-500, primul computer românesc complet tranzistorizat, România a devenit a 11-a țară din lume care a clădit un asemenea computer. Alte modele de computer de generația 1 și 2 au fost realizate la Timișoara, sub denumirea de MECIPT (Mașina Electronică de Calcul al Institutului Politehnic Timișoara) – MECIPT-1 în 1961, MECIPT-2 în 1965 și MECIPT-3 în 1967, fiind construite de un grup format din Wilhelm Löwenfeld, Iosif Kaufmann, Vasile Baltac, Dan Farcaș, Gavril Gavrilăscu și Ștefan Mărușter. A urmat apoi la Cluj seria DACICC (Dispozitiv Automat de Calcul al Institutului de Calcul din Cluj) - DACICC-1 în 1963 și DACICC-200 în 1968, construite sub conducerea acad. DACICC-1 a fost primul computer românesc cu tranzistori (nefiind complet tranzistorizat) și totodată primul cu memorie internă din ferite. DACICC-200 a fost primul computer românesc cu sistem de operare și compilator, precum și cu instrucțiuni aritmetice cablate hard.

Computerele din generația I și a II-a realizate în țară ca modele experimentale sau în microproducție aveau limitările cunoscute realizărilor similare pe plan internațional, fiind extrem de dificil de utilizat de cei care nu erau dispuși să învețe realizarea programelor aplicative în limbaj

mașină (în binar sau octal) și să se implice în operarea calculatoarelor, care nu dispuneau de sisteme de operare și utilitare, precum și de alte facilități.

Tehnologiile de fabricație și componentele, mai ales electromecanice, nu puteau asigura un minimum de fiabilitate în rularea unor programe de mari dimensiuni, deoarece o eventuală întrerupere presupunea relansarea în execuție a programului de la început. Cu toate aceste inconveniente, calculatoarele realizate în țară au fost utilizate cu succes în calcule tehnico-ingenerești pentru realizarea unor obiective deosebite (baraje, clădiri de mari dimensiuni,

utilități pentru platforme industriale, poduri, etc.). O excepție notabilă o constituie DACICC-200, care a avut sistem de operare și compilator (DACICC-FORTRAN). O altă familie de calculatoare românești sunt cele din familia de minicalculatoare CORAL realizată de ing. Dan Tonceanu și colaboratorii la Fabrica de Calculatoare București. Acest calculator a fost exportat și în occident. De asemenea, la Universitatea Politehnică București a fost realizat pentru prima oară în România o mașină de inteligență artificială (DIALISP) care lucra direct în limbajul LISP prezentată public în anul 1984.

Home computerele au fost reprezentate în România de Calculatoare de mici dimensiuni, proiectate să lucreze folosind televizorul pe post de monitor, care în general nu aveau disc optic și care își încărcau sistemul de operare de pe bandă (casetofon). Acestea aveau în general un scop educativ. De menționat: Sistemul HC-85 bazat pe un procesor Z-80 și care foloseau un interpretor BASIC, urmat de HC-88 și HC-90. Producția acestor calculatoare a continuat și după revoluție, astfel că în anul 1993, ICE Felix a lansat în fabricație modelul HC-2000 care avea în dotare inclusiv unități de disc. Sistemul TIM-S a reprezentat o copie după sistemul Sinclair conceput și produs în Marea Britanie. Sistemul aMiC conceput de către Institutul Politehnic București. Sistemul PRAE realizat la Cluj-Napoca

https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_informaticii_%C3%AEn_Rom%C3%A2nia

Bancnota de 500 lei având pe avers pe Horea Cloșca și Crișan - 15 octombrie 1949

Educația fizică în școală

Prof. Educație Fizică și Sport Marian Moise

"MENS SANA IN CORPORE SANO".

În calitate de profesor de sport sunt de părere că această disciplină alături de celelalte cuprinse în planul de învățământ, contribuie la integrarea profesională și socială cât mai rapidă și mai deplină a tineretului.

Educația fizică și sportul reprezintă activități de interes național, cu rol crescut în: întărirea sănătății, dezvoltarea fizică armonioasă, dezvoltarea calităților motrice, intelectuale și morale ale întregului nostru popor și, în mod deosebit, a tinerei generații. Integrată într-o educație generală cu profund caracter prospectiv, educația fizică contribuie, prin conținutul ei specific, la realizarea idealului educațional și a celui social, de formare a unei personalități care să întruchipeze participantul competent și activ la rezolvarea problemelor societății și la modelarea propriei persoane.

Copilul de azi trebuie pregătit pentru o societate dinamică, în continuă evoluție, societate care cere o anumită configurație fizică, intelectuală, morală, civică, un anumit profil care să îmbine în mod armonios, laturile personalității sale: un individ sănătos, armonios dezvoltat fizic, cu o înaltă calificare, un om cu o gândire creativă, rapidă, cu spirit de inițiativă, cu capacitate de a selecta, sistematiza și reorganiza informațiile, de a alege cele mai bune soluții și de a decide rapid aplicarea lor în practică.

În ceea ce privește educația fizică în școală, lucrurile încep să se vadă în altă lumină acum, s-au pus bazele unui proiect de lege care să prevadă dublarea celor 1-2 ore de educație fizică pe săptămână (obligativitatea la 5 ore/săptămână), existente în prezent în curricula învățământului primar, dând ca și exemplu alte țări europene unde condiția fizică a copiilor și tinerilor contează, și motivând că România se află printre fruntașele Europei la copii obezi.

Poate că în România trebuie să te îngrași mai întâi ca să-ți dai seama apoi cât de bine ți-ar fi făcut puțină mișcare... Personalitatea, priceperea, și tactul celui care este chemat să predea exercițiile fizice la cei mici sunt determinate în trezirea interesului și a dragostei față de mișcare, față de sport. Profesorul de educație fizică nu poate decât să recomande mișcarea elevilor săi.

Școala noastră prin dotările care le are și prin activitățile sportive desfășurate de-a lungul timpului, încearcă să susțină și să motiveze elevii astfel încât la sfârșitul ciclului liceal aceștia să fi dobândit aptitudinile sportive necesare integrării în societatea contemporană.

O mărturie a faptului că noi dăm o importanță acestui aspect activ al vieții, recent am reamenajat sala de sport a școlii dotând-o corespunzător astfel încât elevii să aibă o oră conform cu normele în vigoare ale disciplinei.

Bancnota de "Una sută mii lei" - 1947

Religia, un al doilea stil de viață pentru egipteni

Cristina Vrânceanu

Egiptul, fără un trecut atât de fascinant, fără cultură, religie, artă și o civilizație, mai pe scurt «fără lumina antichității» nu ar fi fost atât de important în zilele noastre, nu ar fi atras atenția atâtor persoane și nu ar mai fi reprezentat una din țările cu o istorie antică atât de amplă.

Egiptenii reprezintă un popor înțelept și meditativ, în care cultura, religia și arta îmbină ideea de existență a faraonilor și a protecției provenite din partea lor. Ei sunt niște oameni pentru care planul religios devine un al doilea stil de viață, unde își susțin și respectă convingerile lor, acestea reprezentând o mare și importantă experiență din viață. Populația din Egiptul Antic prezintă o atracție pentru religie, ei dedicându-și majoritatea timpului pentru ea, de aceea despre aceștia se spune că sunt niște oameni ce apreciază virtuți precum bunătatea, respectul și importanța «protecției divine» (în cazul lor protecția divină este oferită de zei). Faptul că religia este un plan destul de important reiese și din creația atâtor monumente (precum piramidele), cu scopul de a cinsti faraonii, ce au intrat în patrimoniul UNESCO.

În urma acestor informații, am ajuns la concluzia că egiptenii consideră că «sensul vieții este o pregătire pentru moarte, deoarece pentru ei adevărata viață este cea veșnică», fiind important ce se întâmplă cu omul după moarte, nu ceea ce se petrece pe Pământ.

Hipocrat, părintele medicinei

Profesor: Covaliuc Milena

Una din cele mai vechi științe este medicina, care a apărut odată cu omul. Evoluția ei nu a cunoscut o linie ascendentă continuă, a avut perioade de stagnare și decădere.

Părintele medicinei este Hipocrat, care prin lucrarea sa Aforismele, scrisă prin anii 415-400 î.e.n., a făcut observații corecte, a anticipat sau intuit o serie de probleme. Acestea au constituit o carte de căpătâi pentru cei ce se inițiau în medicină.

Începând cu secolul III î.e.n., scrierile hipocratice sunt printre primele lucrări care figurează în biblioteca din Alexandria și tot acum sunt traduse în limba siriană și apoi în arabă. Prin arabi, aceste scrieri au ajuns în Europa, prin traducerea lor din arabă în latină.

Aforismele lui Hipocrat sunt cunoscute și în Evul Mediu, în perioada Renașterii se fac multe traduceri în latină după manuscrise grecești. Lași a fost descoperit un manuscris din prima jumătate a secolului XVIII ce cuprinde traducerea Aforismelor în limba română.

Aforismele cuprind observații, fapte clinice referitoare la omul sănătos, dar și cel bolnav. Hipocrat arată în ce constă sănătatea și cum poate fi păstrată; prezintă câteva simptome, nu atât cât să precizeze diagnosticul, cât mai ales să arate evoluția și prognosticul, nu face speculații la modul sau mecanismul prin care apar stările patologice, este mereu în căutarea cauzelor, când se oprește la o cauză evidentă se arată circumspect, neexcluzând concurența altor cauze.

Neprecizând cui se adresează Aforismele și neprecizând medicul, Hipocrat poate fi considerat ca primul popularizator al cunoștințelor medicale.

Sfaturile lui Hipocrat se mărginesc la sfaturi generale de tratament alopatic, de aplicare rațională a agenților fizici, fiind împotriva exceselor, a inovațiilor în criza bolii.

Prin conținutul scrierilor sale, Hipocrat se bucură de actualitate, deoarece prin studiul Aforismelor descoperă idei medicale interesante, originale, observații clinice veridice.

Profilaxia unor boli, menținerea sănătății individuale sau colective sunt de inspirație hipocratică. În scrierile sale, Hipocrat amintește des de constituție ereditară sau dobândită, individuală sau colectivă; semnalizează existența în corp a unor forțe naturale care luptă împotriva unor infecții sau boli, medicina actuală descriind existența în sânge a anticorpilor nespecfici (a alexinei, properdinei), deci forțe naturale de apărare a organismului.

Hipocrat este primul psihanalist cunoscut care face prima psihanaliză asupra lui Perdicas al II-lea, regele Macedoniei.

Hipocrat, prin îndemnul său la studiu, la cercetare, pentru a descoperi necunoscutul cu ajutorul cunoscutului, exprimă o gândire de adevărat om de știință, obiectivă și profetică.

SUBIECTUL I, LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
PENTRU EXAMENUL DE BACALAUREAT, sesiunea 2018, după modelul propus de MEN, Centrul Național de Evaluare și Examinare

Profesor, Aura Eftimie

Citește următorul text:

Etruscii au fost civilizatorii Italiei, așa cum romanii vor fi, mai târziu, marii civilizatori ai lumii. Ei au trăit în mileniul I î.Hr., îndeosebi în ținutul cunoscut astăzi sub numele de Toscana. Civilizația lor a precedat-o pe cea romană și a însoțit-o în istorie pentru o vreme. Cert este că la mijlocul mileniului I î.Hr., etruscii erau cel mai avansat popor din Peninsula italică. Etruscii i-au învățat pe romani scrisul și ingineria, arhitectura și arta. De altfel, și ultimii trei regi ai Romei au fost etrusci! Cel mai vechi obiect artistic roman, Lupa capitolina, sau „Lupoica” cum mai este cunoscută, este de fapt creată de sculptorii etrusci, cei doi prunci, Romulus și Remus, probabil operă a sculptorului Antonio del Pollaiuolo (1429 - 1498), au fost adăugați în timpul Renașterii, deci, după circa 2.000 de ani, spre a ilustra legenda întemeierii Romei. A două cea mai cunoscută operă de artă etruscă este „Sarcofagul soților”, expusă astăzi la Villa Giulia din Roma. Acest gisant faimos este nu doar cel mai cunoscut simbol al dragostei conjugale, dar și artefactul ce depune mărturie pentru aproape întreaga civilizație etruscă, după cum o să vedem în continuare.(...) Să spunem mai întâi că Sarcofagul soților a fost găsit la Cerveteri, oraș numit de etrusci Kaisra și de romani Caere; acesta a fost una dintre cetățile cele mai populate ale Confederației etrusce și un centru de cultură rafinată. Mormintele de la Cerveteri se găsesc pe o colină numită, „La Banditaccia”, de fapt o zonă de circa... 400 de hectare; aici s-au descoperit mii de morminte, de la cele din epoca fierului, secolul IX î.Hr., până la cele etrusce care se întind din secolul VII până în secolul III î.Hr. – ceea ce se poate vizita astăzi reprezintă însă doar circa 10 hectare și aproape 400 de morminte. Numele locului derivă de la faptul că pământul acesta fiind proprietate comună, era rezervat de administrația locală pentru lucrurile de interes public (bandito, în italiană = pus de o parte); deci, numele nu are legătură cu răufăcătorii, cu bandiții, în ciuda jocului de cuvinte evident. „La Banditaccia” este pur și simplu un sat al morților, cu morminte în loc de case, acestea fiind aliniate de-a lungul străzilor, cu piețe, curți, întocmai ca într-un sat real.

<https://www.historia.ro/sectiune/general/articol/sarcofagul-sotilor-un-simbol-universal-al-dragostei-conjugale-si-un-exceptional-martor-al-civilizatiei-etrusce>

A. Scrie pe foaia de examen răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe cu privire la textul dat:

30 de puncte

1. Precizează sensul din text al cuvintelor *vreme* și *cunoscută*. **6 puncte**
2. Menționează două domenii în care etruscii i-au influențat pe romani. **6 puncte**
3. Alege două caracteristici adecvate textului dat, alegând din lista următoare: argumentativ, descriptiv, epistolar, eseistic, informativ, memorialistic, oratoric, reflexiv. **6 puncte**
4. Transcrie un fragment în care să fie menționat numele uneia dintre operele de artă etruscă. **6 puncte**
5. Descrie în 30-50 de cuvinte ce reprezintă *Sarcofagul soților*, așa cum apare în textul dat. **6 puncte**

NOTĂ! Răspunsurile vor fi formulate în enunțuri.

B. Redactează un text de minimum 150 de cuvinte despre importanța cunoașterii Antichității, raportându-te atât la informațiile din textul dat, cât și la experiența personală sau culturală.

20 de puncte

În redactarea textului, vei avea în vedere următoarele repere:

- formularea opiniei pe care o ai în legătură cu tema/problematica pusă în discuție, enunțarea și dezvoltarea corespunzătoare a două argumente adecvate opiniei și formularea unei concluzii pertinente;

14 puncte

- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare, respectarea normelor limbii literare, așezarea în pagină, lizibilitatea.

6 puncte

NOTĂ! În vederea acordării punctajului pentru redactare, textul trebuie să aibă minimum 150 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

**SUGESTII DE REZOLVARE.
BAREM DE CORECTARE**

A. (30 de puncte)

1. - Indicarea sensului cuvintelor date - **2+2 puncte** (de exemplu: *timp, știută*);

- formularea răspunsului într-un enunț - **1 punct**;
- corectitudinea exprimării, ortografie, punctuație - **1 punct**.

2. - Menționarea celor două domenii - **2+2 puncte** (de exemplu: *ingineria, arta*);

- formularea răspunsului într-un enunț - **1 punct**;
- corectitudinea exprimării, ortografie, punctuație - **1 punct**.

3. - Alegerea corectă a celor două caracteristici - **2+2 puncte** (de exemplu: *descriptiv, informativ*);

- formularea răspunsului într-un enunț - **1 punct**;
- corectitudinea exprimării, ortografie, punctuație - **1 punct**.

4. - Transcrierea corectă a fragmentului - **4 puncte** (de exemplu: *cea mai cunoscută operă de artă etruscă este „Sarcofagul soților”*);

- formularea răspunsului într-un enunț - **1 punct**;

- corectitudinea exprimării, ortografie, punctuație - **1 punct**.

5. - Descrierea corectă, nuanțată - **4 puncte**;

- abordare ezitantă - **2 puncte**;

- încercare de prezentare, schematism - **1 punct**;

- respectarea numărului de cuvinte - **1 punct**;

- corectitudinea exprimării, ortografie, punctuație - **1 punct**. (de exemplu: *Sarcofagul soților este unul dintre cele mai importante obiecte de artă etruscă, dar și o veritabilă mărturie a existenței acestei civilizații, cu un rol decisiv în evoluția Imperiului Roman. La origini a fost un sicriu monumental în care erau îngropați soții, simbol al iubirii conjugale.*)

B. (20 de puncte)

- formularea unei opinii pertinente față de problematica pusă în discuție - 1 punct;

1 punct

- câte 2 puncte pentru enunțarea oricăror două argumente adecvate opiniei

2+2=4 puncte

- câte 2 puncte pentru dezvoltarea corespunzătoare a celor două argumente enunțate: dezvoltare clară, nuanțată - 2 puncte: încercare de dezvoltare, schematism - 1 punct;

2+2=4 puncte

- raportarea la text în dezvoltarea oricărui argument - 3 puncte; raportarea la experiența personală sau culturală în dezvoltarea oricărui argument - 1 punct

3+1=4 puncte

- formularea unei concluzii pertinente - 1 punct

1 punct

- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare: utilizarea adecvată - 2 puncte; utilizare parțial adecvată - 1 punct

2 puncte

- respectarea normelor limbii literare (1-2 greșeli lexicale sau morfo-sintactice - 1 punct; mai mult de 2 greșeli - 0 puncte)

2 puncte

- respectarea normelor de punctuație și ortografie (0-1 greșeli - 1 punct; 2 sau mai multe greșeli - 0 puncte)

1 punct

- așezare în pagină, lizibilitatea

1 punct

În vederea acordării punctajului pentru redactare, textul trebuie să aibă minimum 150 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

Sugestie de rezolvare

Antichitatea este cea mai veche etapă din evoluția civilizației umane, despre care încă mai avem multe de învățat, dat fiind faptul că, abia odată cu avansarea tehnologiei, am reușit să descoperim și să interpretăm corect urmele trecutului. Așa cum se poate remarca și din textul dat, importanța ei derivă mai ales din ceea ce a reprezentat ea, matcă a celor mai importante civilizații vechi, dar și punctul de plecare pentru societatea modernă care își mai caută modele în această perioadă.

În primul rând, prezentul păstrează valorile sociale de bază fundamentate pe cele antice, mai ales dacă ne referim la modul cum au evoluat domenii ca justiția, arta, politicul, căci însuși termenul *democrație* vine din această lume îndepărtată, a Greciei antice, *demos* însemnând putere, iar *kratos* – popor, astfel încât ne este clar că această formă de organizare a societății, ce pretinde ca puterea să se concentreze în voința poporului, are origini străvechi. Ideea poate fi susținută și cu textul dat, în care se afirmă că sculptura sau ingineria nu le erau străine etruscilor, iar unele populații avansate au fost civilizatorii altora, care la rândul lor au adus progresul. De exemplu, *Etruscii i-au învățat pe romani scrisul și ingineria, arhitectura și arta*, iar poporul român datorează celui roman nu doar originea, ci și evoluția sa, îndeosebi în primele secole ale mileniului I. Cu alte cuvinte, Antichitatea a fost o epocă evoluată, în ciuda limitărilor date de lipsa unor utilaje, tehnologii, materiale de care dispunem astăzi, ceea ce o face și mai mult de admirat și de urmat.

Pe de altă parte, importanța Antichității este dată de ceea ce încă se descoperă, contribuind la patrimoniul cultural al omenirii și la înțelegerea profundă a rădăcinilor ei. Datorăm trecutului existența noastră, a celor prezenți, dar și pe cea a viitorului, căci, așa cum spunea Nicolae Iorga, *un popor care nu își cunoaște istoria este ca un copil care nu-și cunoaște părinții*, crescând astfel mutilat sufletește.

În plus, patrimoniul cultural, despre care aminteam anterior, are o valoare inestimabilă, dincolo de valorile estetice, vorbindu-ne despre valori etice, civice, religioase etc. De pildă, în fragmentul dat se descrie *Sarcofagul soților*, mai mult decât un monument funerar în care familia își petrecea veșnicia, un simbol al dragostei conjugale, un model pentru ceilalți membri ai colectivității. Importanța omului și modul cum era privită existența devin pentru noi niște mostre de iubire între semeni și respect față de ființa noastră efemeră, pentru că în zonele populate de etrusci s-a descoperit „*La Banditaccia*”(…) *pur și simplu un sat al morților, cu morminte în loc de case*.

În concluzie, Antichitatea, indiferent la care dintre etapele ei ne-am referi, rămâne un etalon pentru civilizația umană, o lume de pe care nu am tras toate vălurile, așteptând, frumoasă și înțeleaptă, să-i cunoaștem toate tainele.

Sursă foto:

<https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcSw6P4otzWzgOsTXfYOLZu5IXp0wMFVgxJqtm4SY4rChUI3WJ-Akg>

Calendarul Evenimentelor Ecologice

2 Feb.	Ziua Mondială a Zonelor Umede
6 Feb.	Ziua Roșiei Montane
20 Feb.	Ziua Mondială a Justiției Sociale
27 Feb.	Ziua Internațională a Ursului Polar
5 Mar.	Ziua Mondială a Eficienței Energetice
12 Mar.	Ziua Gărzii Naționale de Mediu
15 Mar. -15 Apr.	Luna Pădurii
22 Mar.	Ziua Mondială a Apei
23 Mar.	Ziua Mondială a Meteorologiei
1 Apr.	Ziua Păsărilor
17 Apr.	Ziua Mondială a Sănătății
22 Apr.	Ziua Pământului
24 Apr.	Ziua Mondială a Protecției Animalelor de Laborator
6 Mai	Ziua Internațională a Permaculturii
Mai	Ziua Internațională a Comerțului Echitabil – A doua sâmbătă din luna mai
8 Mai	Ziua Mondială a Crucii Roșii
10 Mai	Ziua Păsărilor și Arborilor
12 Mai	„Let's Do It Romania!” – Ziua de Curățenie Națională
14 Mai	Săptămâna Națională a Voluntariatului
15 Mai	Ziua Internațională de Acțiune pentru Climă
20 Mai	Ziua Educației Non-Formale
22 Mai	Ziua Internațională a Biodiversității
23 Mai	Ziua Parcurilor din Carpați
23 Mai	Ziua Mondială a Broaștelor Țestoase
23 Mai	Ziua Mondială Împotriva Obezității
24 Mai	Ziua Europeană a Păsărilor
24 Mai	Ziua Europeană a Parcurilor Naționale
Ultima joi din Mai	Ziua Vecinului, ziua implicării active în comunitate
31 Mai	Ziua Mondială fără Tutun
5 Iun.	Ziua Mondială a Mediului
8 Iun.	Ziua Mondială a Océanelor
12 Iun.	Ziua Mondială împotriva Exploatării Copiilor prin Muncă
14 Iun.	Ziua Mondială a Donatorului de Sânge
15 Iun.	Ziua Internațională a Energiei Eoliene
17 Iun.	Ziua Mondială pentru Combaterea Deșertificării și Secetei
21 Iun.	Ziua Mondială a Soarelui
29 Iun.	Ziua Dunării
7 Iul.	Ziua Internațională a Cooperativelor
11 Iul.	Ziua Mondială a Populației
09 Aug.	Ziua Grădinilor Zoologice și a Parcurilor
12 Aug.	Ziua Mondială a Tineretului
17-19 Aug.	FanFest – Lupta continuă Roșia Montana!
16 Sept.	Ziua Internațională pentru Protecția Stratului de Ozon
18 Sept.	Ziua Mondială a Geologilor
16-22 Sep.	Săptămâna Mobilității Europene
21 Sept.	Ziua Internațională a Păcii
22 Sept.	Ziua fără Mașini
23 Sept.	Ziua Mondială a Curățeniei
23 Sept.	Ziua Mondială a Turismului
25 Sept.	Ziua Internațională a Mediului Marin
26 Sept.	Ziua Mondială a Munților Carpați
1 Oct.	Ziua Mondială a Vegetarianismului
1-31 Oct.	Luna Mondială a Conștientizării asupra Vegetarianismului
1 Oct.	Ziua Mondială a Habitatului
1-7 Oct.	Săptămâna Mondială a Vegetarianismului
2 Oct.	Ziua Mondială a Animalelor de Fermă
3 Oct.	Ziua Mondială a Mersului pe Jos
4 Oct.	Ziua Mondială a Animalelor
8 Oct.	Ziua Mondială pentru Reducerea Dezastrelor Naturale
16 Oct.	Ziua Mondială a Alimentației
17 Oct.	Ziua Mondială pentru Eradicarea Sărăciei
24-30 Oct.	Săptămâna dezarmării
31 Oct.	Ziua Internațională a Mării Negre
1 Nov.	Ziua Internațională a Veganilor
6 Nov.	Ziua Internațională pentru Prevenirea Exploatării Mediului pe timp de Război și Conflicte Armate
8 Nov.	Ziua Internațională a Zonelor Urbane
20 Nov.	Ziua Universală a Drepturilor Copilului
5 Dec.	Ziua Internațională a Voluntarilor
10 Dec.	Ziua Mondială a Drepturilor Omului
11 Dec.	Ziua Internațională a Munților
14 Dec.	Ziua Internațională de Protest Împotriva Reactoarelor Nucleare

